

ĐẠI HỌC QUỐC GIA TP. HỒ CHÍ MINH
TRƯỜNG ĐẠI HỌC CÔNG NGHỆ THÔNG TIN
KHOA CÔNG NGHỆ PHẦN MỀM

PHẠM HỮU DANH

KHÓA LUẬN TỐT NGHIỆP

**PHÁT HIỆN MÃ ĐỘC BẰNG PHƯƠNG PHÁP
MÁY HỌC TRÊN HỆ ĐIỀU HÀNH WINDOWS**

**MALWARE DETECTION USING MACHINE
LEARNING IN WINDOWS OPERATING SYSTEMS**

KỸ SƯ NGÀNH KỸ THUẬT PHẦN MỀM

TP. HỒ CHÍ MINH, 2018

ĐẠI HỌC QUỐC GIA TP. HỒ CHÍ MINH
TRƯỜNG ĐẠI HỌC CÔNG NGHỆ THÔNG TIN
KHOA CÔNG NGHỆ PHẦN MỀM

PHẠM HỮU DANH - 14520134

KHÓA LUẬN TỐT NGHIỆP

**PHÁT HIỆN MÃ ĐỘC BẰNG PHƯƠNG PHÁP
MÁY HỌC TRÊN HỆ ĐIỀU HÀNH WINDOWS**

**MALWARE DETECTION USING MACHINE
LEARNING IN WINDOWS OPERATING SYSTEMS**

KỸ SƯ NGÀNH KỸ THUẬT PHẦN MỀM

GIẢNG VIÊN HƯỚNG DẪN
PGS. TS. VŨ THANH NGUYỄN

TP. HỒ CHÍ MINH, 2018

Lời Cảm Ơn

Đầu tiên và trên hết, tôi xin gửi lời cảm ơn chân thành nhất đến giảng viên, PGS. TS. Vũ Thanh Nguyên. Tôi chân thành biết ơn và cảm ơn thầy vì những chỉ dẫn vô giá, những hướng dẫn giá trị và những động lực từ tinh thần nghiên cứu liên tục của thầy. Những kinh nghiệm và sự giảng dạy của thầy trong lĩnh vực khóa học máy tính nói chung, và công nghệ phần mềm nói riêng, tôi có được những kiến thức mới, đầy giá trị và niềm đam mê trong lĩnh vực máy học và nhận dạng mã độc. Thầy là nguồn cảm hứng của tôi qua những trở ngại trong thời gian làm khóa luận tốt nghiệp. Nếu không có sự giúp đỡ của thầy, tôi sẽ không thể hoàn thành khóa luận này.

Tôi cũng gửi lời cảm ơn đến thầy Huỳnh Nguyễn Khắc Huy để về sự hướng dẫn của thầy về học máy và bảo mật máy tính.

Tôi cũng biết ơn tất cả các giảng viên của khoa Kỹ thuật Phần mềm tại trường Đại học Công nghệ Thông tin. Nhờ sự cống hiến của họ, tôi có một nền tảng vững chắc về khoa học máy tính nói chung và kiến thức về công nghệ phần mềm nói riêng. Nhờ các thầy cô, tôi học được khả năng học hỏi và áp dụng các công nghệ mới một cách hiệu quả hơn.

Cuối cùng nhưng không kém phần quan trọng, tôi xin cảm ơn gia đình đã khuyến khích và hỗ trợ tài chính lúc tôi cần. Tôi mãi mãi biết ơn tình yêu vô điều kiện của họ.

Tóm Tắt Khoá Luận

Phát hiện mã độc tĩnh là một lớp cần thiết trong các hệ thống bảo mật, nó cố gắng phân loại các mẫu là độc hại hoặc lành tính trước khi thực thi chúng. Tuy nhiên, hầu hết các nghiên cứu liên quan gặp các vấn đề về khả năng mở rộng, ví dụ, các phương pháp sử dụng neural networks thường mất rất nhiều thời gian đào tạo [41] hoặc sử dụng các tập dữ liệu mất cân bằng [45, 54], làm cho các số liệu đánh giá bị gây hiểu nhầm trong thực tế.

Trong nghiên cứu này, chúng tôi tìm hiểu về cả hai phương pháp nhận diện mã độc trên hệ điều hành Windows: phát hiện mã độc tĩnh (static malware detection) và phát hiện mã độc động (dynamic malware detection). Chúng tôi tiến hành các thí nghiệm để áp dụng các phương pháp học máy trong phát hiện mã độc tĩnh. Hơn nữa, chúng tôi đề xuất phương pháp phát hiện phần mềm độc hại tĩnh sử dụng Portable Executable analysis và thuật toán học máy Gradient Boosting Decision Tree. Chúng tôi tập trung vào việc giảm thời gian đào tạo bằng cách giảm số lượng tính năng một cách thích hợp. Các kết quả thử nghiệm cho thấy phương pháp đề xuất của chúng tôi có thể đạt được tỷ lệ phát hiện lên tới 99,394 % với tỷ lệ cảnh báo sai là 1%, và khi giới hạn tỷ lệ báo động giả dưới 0,1% thì tỷ lệ phát hiện là 97,572 %, dựa trên hơn 600.000 mẫu đào tạo và 200.000 mẫu kiểm thử từ bộ dữ liệu Endgame Malware BENCHMARK for Research (EMBER) [3].

Mục lục

Danh sách hình vẽ	vi
Danh sách bảng	vii
1 Đặt Vấn Đề	1
2 Giới Thiệu Tổng Quan	3
2.1 Tổng quan	3
2.2 Động lực	5
2.3 Mục tiêu	5
2.4 Những nghiên cứu liên quan	6
3 Lý Thuyết	9
3.1 Malware Types	9
3.1.1 Virus	9
3.1.2 Worm	10
3.1.3 Trojan	10
3.1.4 Ransomware	10
3.1.5 Rootkit	11
3.1.6 Adware	11
3.1.7 Bot	11
3.2 PE File Format	12

3.3	Machine Learning	14
3.3.1	Tổng quan	14
3.3.2	Supervised Learning	16
3.3.3	Feature Extraction	16
3.3.4	Classification, Regression và Thresholding	17
3.3.5	Ensemble, Bagging và Boosting	17
3.4	Các phương pháp Machine Learning	18
3.4.1	Decision Tree	18
3.4.2	Random Forest	20
3.4.3	Gradient Boosting Decision Trees	21
3.4.4	Support Vector Machine	23
3.4.5	K-Nearest Neighbors	23
3.4.6	Neural Networks	24
3.5	Classification Metrics	27
3.5.1	Logarithmic Loss	27
3.5.2	Confusion Matrix	28
3.5.3	Độ chính xác tổng thể	29
3.5.4	Precision và Recall	30
3.5.5	Diện tích dưới đường cong ROC	30
3.6	LightGBM - A Gradient Boosting Framework	32
3.6.1	Gradient-based One-Side Sampling	33
3.6.2	Exclusive Feature Bundling	33
4	Phương Pháp Đề Xuất	35
4.1	Các vấn đề về sử dụng tập dữ liệu không cân bằng	35
4.2	Feature Extraction	36
4.2.1	Format-agnostic Features	36
4.2.2	Parsed Features	38
4.3	Classification	39

5	Thực Nghiệm và Đánh Giá	41
5.1	Tập dữ liệu	41
5.2	Tiêu chí Đánh giá	43
5.2.1	Tỷ lệ Báo động sai	43
5.2.2	Tỷ lệ Phát hiện	43
5.2.3	Diện tích dưới đường cong ROC	44
5.3	Kết quả Thực nghiệm	44
5.4	Hướng dẫn cài đặt môi trường	47
5.4.1	Windows environment for static analysis	47
5.4.2	Ubuntu environment for machine learning tasks	48
5.4.3	PyCharm Professional IDE	49
6	Tổng Kết	50
6.1	Kết quả đạt được	50
6.2	Hướng phát triển	51
	Tài liệu tham khảo	53

Danh sách hình vẽ

3.1	Kết cấu của tệp Portable Executable 32-bit [60]	13
3.2	Quy trình học máy [26]	15
3.3	Một ví dụ về Decision Tree [59]	19
3.4	Cấu trúc cơ bản của một perceptron [35]	24
3.5	Cấu trúc của an artificial neuron [57]	26
3.6	Confusion matrix [58]	28
3.7	Một ví dụ về confusion matrix	28
3.8	Một ví dụ của đường cong Receiver Operating Characteristic	32
5.1	Phân phối mẫu trong tập dữ liệu.	42
5.2	The ROC curve of proposed model	45
5.3	The distribution of scores for testing samples	46

Danh sách bảng

3.1	Một ví dụ về Decision Tree	19
5.1	Thời gian đào tạo của mô hình được đề xuất của chúng tôi so với mô hình MalConv và mô hình cơ sở của EMBER	46
5.2	Kết quả đánh giá của mô hình được đề xuất của chúng tôi so với mô hình MalConv và mô hình cơ sở của EMBER	47

Chương 1

Đặt Vấn Đề

Tóm tắt chương

Chương 1 đặt vấn đề cho đề tài, bao gồm sự nguy hiểm của phần mềm độc hại, tổng quan về tình hình nghiên cứu, ứng dụng các phương pháp máy học vào nhận diện mã độc, và đặc biệt là trình bày những hạn chế của các phương pháp đã có, cũng chính là lí do của việc chọn đề tài.

Malware thường được sử dụng như một thuật ngữ chung để chỉ bất kỳ phần mềm nào được thiết kế nhằm mục đích gây thiệt hại cho một máy tính, máy chủ hoặc mạng máy tính [37]. Một sự cố từ malware có thể gây thiệt hại hàng triệu đô la, cụ thể, mã độc zero-day ransomware WannaCry đã gây ra thảm họa trên toàn thế giới từ việc đánh sập hệ thống của các Bệnh viện Dịch vụ Y tế Quốc gia Vương quốc Anh, cho đến việc tắt toàn bộ hệ thống sản xuất của công ty Honda tại Nhật Bản [11]. Hơn nữa, phần mềm độc hại ngày càng trở nên tinh vi và đa dạng hơn mỗi ngày [51]. Theo đó, bài toán phát hiện phần mềm độc hại là một vấn đề quan trọng trong an ninh mạng, đặc biệt khi xã hội trở nên phụ thuộc nhiều vào các hệ thống máy tính.

Các sản phẩm nhận diện malware trước đó thường sử dụng các phương pháp dựa trên quy tắc (rule-based) hoặc dựa trên chữ ký (signature-based), yêu cầu các nhà phân tích xử lý các quy tắc thủ công (handcraft rules) có liên quan để phát hiện mã

độc. Cách tiếp cận này có độ chính xác cao. Tuy nhiên, các quy tắc này thường là cụ thể và không thể nhận ra phần mềm độc hại mới, ngay cả khi nó sử dụng cùng chức năng. Vì lý do này, ý tưởng phát hiện mã độc dựa trên các thuật toán học máy được phát sinh. Thuật toán học máy học các mẫu cơ bản (pattern) từ một tập huấn luyện nhất định, bao gồm cả các mẫu độc hại và lành tính. Những pattern phân biệt các phần mềm độc hại từ phần mềm lành tính. Kể từ khi Schultz và các cộng sự chú thấy sự hiệu quả của việc ứng dụng các thuật toán máy học vào nhận diện mã độc [47], máy học đang trở thành một trong những công cụ phổ biến và có nhiều ảnh hưởng trong việc đảm bảo an toàn cho hệ thống.

Một số phương pháp sử dụng học máy đã mang lại các mô hình quá tích cực, thể hiện độ chính xác dự báo đáng kể, nhưng đã dẫn đến nhiều những kết quả dương tính giả (false positives). Các kết quả dương tính giả làm tiêu cực trải nghiệm của người dùng, ngăn không cho triển khai các phần mềm mới. Theo khảo sát của các IT administrator năm 2017 [15], 42% các công ty cho rằng người dùng của họ bị mất năng suất là do liên quan đến những kết quả dương tính giả, tạo ra một điểm nghẽn cho các quản trị viên CNTT trong môi trường doanh nghiệp. Các kỹ sư bảo mật cũng thông báo các báo động giả này thường gây rối khi họ đang làm việc để phát hiện và loại bỏ phần mềm độc hại. Một báo cáo được công bố vào năm 2015 cũng cho thấy rằng nhiều tổ chức ở Hoa Kỳ đã tiêu thụ một lượng tiền khổng lồ để xử lý các cảnh báo phần mềm độc hại không chính xác [29]. Do đó, ngay cả khi một giải pháp có tỷ lệ phát hiện cao nhất, nếu nó có một số lượng lớn các kết quả dương tính giả, nó được xem là vô dụng hơn so với một giải pháp với các kết quả dương tính giả thấp và một tỷ lệ phát hiện vừa phải.

Chúng tôi chọn đề tài "Phát hiện Mã độc bằng phương pháp Máy học trên hệ điều hành Windows" với mong muốn đóng góp một phương pháp mới để giải quyết vấn đề xác định phần mềm độc hại, đạt được tỷ lệ phát hiện cao và tỷ lệ dương giả thấp.

Chương 2

Giới Thiệu Tổng Quan

Tóm tắt chương

Chương 2 trình bày tổng quan về việc áp dụng Học máy trong Phát hiện mã độc tính trên các hệ điều hành Windows; động lực và mục tiêu của nghiên cứu này; liệt kê các nghiên cứu có liên quan của tác giả ở Việt Nam hoặc trên toàn thế giới.

2.1 Tổng quan

Phần mềm độc hại là phần mềm được thiết kế để xâm nhập hoặc gây hại cho hệ thống máy tính mà không có sự đồng ý của chủ sở hữu. Các phân loại đơn giản phần mềm độc hại là nhận dạng tệp phần mềm độc hại và tệp sạch. Phát hiện phần mềm độc hại tính đang phân loại các mẫu là độc hại hoặc lành tính mà không cần thực thi chúng. Ngược lại, phát hiện phần mềm độc hại động phát hiện phần mềm độc hại dựa trên hành vi thời gian chạy của phần mềm độc hại [4, 16]. Mặc dù phát hiện phần mềm độc hại tĩnh được biết đến là không thể giải quyết được toàn bộ bài toán nhận dạng mã độc [13], nó là một lớp quan trọng trong một bộ bảo mật bởi vì khi thành công, nó cho phép xác định các tập tin độc hại trước khi thực thi.

Bên cạnh đó, máy học là một công cụ hấp dẫn cho một khả năng phát hiện các mẫu mới và khả năng phát hiện heuristic dựa trên mẫu đã có (phần 3.3.1). Các mô hình học tập được giám sát (Supervised learning models) sẽ tự động tìm ra mối quan hệ phức tạp giữa các thuộc tính tệp trong dữ liệu huấn luyện và phân biệt giữa các mẫu độc hại và lành tính (phần 3.3.2). Hơn nữa, các mô hình học máy sẽ khái quát hóa với tập dữ liệu mới có các tính năng và nhãn theo một mẫu tương tự với dữ liệu đào tạo.

Ngoài ra, trong các hệ điều hành Windows, định dạng chung cho phần mềm độc hại là định dạng Portable Executable (PE) (phần 3.2), đó là định dạng tệp cho các tệp thi hành, mã đối tượng, tệp DLL, tệp phông chữ FON và các tệp khác được sử dụng trong cả phiên bản 32 bit và 64 bit. Định dạng PE đóng gói thông tin cần thiết cho trình tải hệ điều hành Windows để quản lý mã thực thi được bao bọc.

Do đó, nhiều phương pháp phát hiện phần mềm độc hại PE dựa vào các phương pháp học máy đã được đề xuất bắt đầu từ năm 1995 [27, 47, 28, 49, 45]. Năm 2001, Schultz và cộng sự biểu diễn các tệp PE theo các tính năng bao gồm imported functions, strings và byte sequences [47]. Các mô hình bao gồm các quy tắc được tạo ra từ RIPPER [14], Naive Bayes và một ensemble classifier. Phương pháp này đã được mở rộng bởi Kolter et al. vào năm 2006 [28] bằng cách sử dụng byte-level N-grams và những kỹ thuật từ xử lý ngôn ngữ tự nhiên, bao gồm trọng số TFIDF cho các strings. Vào năm 2009, Shafiq và các cộng sự đề xuất chỉ sử dụng bảy tính năng từ PE header, do thực tế là hầu hết các ứng dụng phần mềm độc hại trong nghiên cứu của họ thường trình bày các yếu tố đó [49]. Năm 2015, Saxe và Berlin sử dụng two-dimensional byte entropy histograms và một multi-layer neural network cho việc nhận dạng mã độc [45].

2.2 Động lực

Mặc dù nhiều mô hình đã thực hiện độ chính xác dự báo nổi bật, chúng được huấn luyện và xác thực trên tập dữ liệu mất cân bằng vì bài toán phát hiện phần mềm độc hại không nhận được sự chú ý tương tự như các bài toán khác trong cộng đồng nghiên cứu mở. Những hạn chế pháp lý là thách thức chính cho việc công bố tập dữ liệu điểm chuẩn để phát hiện phần mềm độc hại, cụ thể, Saxe và Berlin không thể công bố dữ liệu hoặc mã nguồn cho dự án của họ do tính chất pháp lý và độc quyền của nó [45]. Ngoài ra, không giống như hình ảnh, văn bản và lời nói có thể được gắn nhãn gần như ngay lập tức và trong nhiều trường hợp không cần chuyên gia, việc phân loại tệp độc hại hay lành tính là quá trình tốn thời gian cho cả những chuyên viên được đào tạo tốt. Công việc ghi nhãn có thể được tự động thông qua phần mềm anti-malware, nhưng kết quả có thể là độc quyền hoặc được bảo vệ pháp lý khác. Do đó, các mô hình này có thể không gây ấn tượng với dữ liệu cân bằng [10].

Hơn nữa, một phương pháp hiệu quả, có độ chính xác ấn tượng và tỷ lệ dương tính giả rất thấp, sẽ ngăn chặn những tổn thất lớn từ phần mềm độc hại, cũng như mang lại trải nghiệm tốt cho người dùng và tiết kiệm tài nguyên cho nhiều tổ chức.

2.3 Mục tiêu

Như đã đề cập trong phần 2.2, kết quả từ nhiều phương pháp được đề xuất có thể không ấn tượng khi đánh giá với dữ liệu cân bằng. Vì vậy mục tiêu chính của luận án này là **áp dụng các phương pháp học máy trong phát hiện phần mềm độc hại với tập dữ liệu cân bằng**. Ngoài ra, mục tiêu dự kiến là đề xuất một phương pháp với **tỷ lệ phát hiện cao và tỷ lệ báo động giả rất thấp**. Cuối cùng, chúng tôi hướng đến kiến thức về học máy và cách áp dụng chúng để tăng cường bảo mật thông tin người dùng trong việc giải quyết vấn đề phát hiện phần mềm độc hại.

Công việc chi tiết mà chúng tôi đã thực hiện trong luận án này bao gồm:

- Nghiên cứu và xây dựng nền tảng về bảo mật thông tin, đặc biệt là phần mềm độc hại.
- Nghiên cứu và hiểu các kiến thức cơ bản trong Học máy bao gồm phân loại, thuật toán cây quyết định, thuật toán Random Forest, thuật toán Support Vector Machine, Neural Networks và Gradient-Boosting Decision Tree.
- Nghiên cứu và hiểu rõ hơn về thuật toán cây Gradient-Boosting Decision Tree.
- Áp dụng thuật toán Gradient-Boosting Decision Tree vào bài toán phát hiện phần mềm độc hại. Tiến hành các thí nghiệm để đánh giá hiệu suất của mô hình và tối ưu hóa các tham số.

2.4 Những nghiên cứu liên quan

Phát hiện phần mềm độc hại đã phát triển trong vài năm qua, do mối đe dọa ngày càng tăng gây ra bởi phần mềm độc hại cho các doanh nghiệp lớn và các cơ quan chính phủ. Tại Việt Nam, PGS.TS. Vũ Thanh Nguyên và cộng sự đề xuất một phương pháp kết hợp của thuật toán lựa chọn tiêu cực và mạng miến dịch nhân tạo để phát hiện virus [39], và phương pháp phát hiện phần mềm độc hại biến chất bằng phân tích Portable Executable (PE) cùng Longest Common Sequence (LCS) [54]. Nguyen Van Nhung và các cộng sự đã đề xuất phương pháp semantic để phát hiện phần mềm độc hại biến chất một cách hiệu quả [52].

Các phương pháp phát hiện phần mềm độc hại có thể được phân loại trong phát hiện phần mềm độc hại tĩnh hoặc phát hiện phần mềm độc hại động [18]. Về lý thuyết, tính năng phát hiện động cung cấp chế độ xem trực tiếp về hành động của phần mềm độc hại, ít bị ảnh hưởng hơn bởi việc làm xáo trộn mã thực thi và làm cho việc sử dụng lại phần mềm độc hại trở nên khó khăn hơn [38]. Tuy nhiên, trên thực tế, phần mềm độc hại có thể xác định liệu nó có đang chạy trong một hộp cát, và ngăn chính nó thực hiện hành vi nguy hiểm [53]. Điều này dẫn đến một cuộc chạy đua vũ trang

giữa các phương pháp phát hiện phần mềm độc hại động và phần mềm độc hại. Hơn nữa, trong nhiều trường hợp, phần mềm độc hại không hoạt động một cách chính xác do thiếu dependency hoặc cấu hình hệ thống không mong muốn. Những vấn đề này gây khó khăn cho việc thu thập tập dữ liệu về hành vi phần mềm độc hại.

Ngược lại, phân tích tĩnh không yêu cầu các thiết lập phức tạp, tốn kém để thu thập, nó có các tập dữ liệu khổng lồ có thể được tạo bằng cách tổng hợp các tệp nhị phân. Điều này làm cho phát hiện phần mềm độc hại tĩnh rất phổ biến với phương pháp học máy, có xu hướng hoạt động tốt hơn khi tăng kích thước dữ liệu [5]. Một số chương trình phát hiện phần mềm độc hại dựa trên học máy đã được giới thiệu từ ít nhất năm 1995 [27, 47, 28, 49, 45]. Nhiều tính năng tĩnh đã được đề xuất để trích xuất các tính năng từ tệp nhị phân: printable strings [47], import tables, opcodes, informational entropy, [55], byte n-grams [1], two dimensional byte entropy histograms [45]. Nhiều tính năng khác cũng đã được đề xuất trong Microsoft Malware Classification Challenge trên Kaggle [43], như là opcode images, various decompiled assembly features, và các thống kê tổng hợp. Ngoài ra, lấy cảm hứng từ sự thành công của các mô hình học tập sâu rộng đến đầu cuối trong xử lý hình ảnh và xử lý ngôn ngữ tự nhiên, Raff et al. giới thiệu phát hiện phần mềm độc hại từ raw byte sequences [41]. Có lẽ các mô hình state-of-the-art sẽ thay đổi thành các mô hình học sâu end-to-end trong những tháng hoặc năm tiếp theo, nhưng các hand-crafted features có thể tiếp tục có liên quan do định dạng có cấu trúc của phần mềm độc hại.

Không gian tính năng có thể trở nên lớn, trong trường hợp đó các phương pháp như locality-sensitive hashing [6], feature hashing [22] hoặc random projections [19] đã được áp dụng trong phát hiện phần mềm độc hại. Tuy nhiên, ngay cả sau khi áp dụng việc giảm kích thước, vẫn còn một số lượng lớn các tính năng, có thể gây ra các vấn đề về khả năng mở rộng cho một số thuật toán học máy. Neural networks đã nổi lên như một giải pháp thay thế có thể mở rộng do những tiến bộ đáng kể trong thuật toán đào tạo [2]. Nhiều phương pháp sử dụng neural networks đã được giới thiệu [45, 16, 27, 7] mặc dù không có cách so sánh kết quả rõ ràng vì các tập dữ liệu khác nhau.

Một lựa chọn phổ biến khác là ensemble of trees, có thể mở rộng hợp lý một cách hợp lý bằng cách lấy mẫu không gian tính năng trong mỗi lần lặp [9]. Cây quyết định có thể thích ứng tốt với các loại dữ liệu khác nhau và linh hoạt với nhiều tỷ lệ giá trị trong vectơ đặc trưng, vì vậy chúng mang lại hiệu suất tốt ngay cả khi không có tiêu chuẩn hóa dữ liệu.

Chương 3

Lý Thuyết

Tóm tắt chương

Đầu tiên, chương 3 trình bày các nền tảng lý thuyết được sử dụng trong đề tài, bao gồm các loại malware, PE file format và các kiến thức lý thuyết khác về học máy. Sau đó, các thước đo đánh giá và framework sử dụng cho thuật toán học máy đã được sử dụng trong việc implement thuật toán sẽ được giới thiệu.

3.1 Malware Types

Phân loại là cách tuyệt vời để hiểu rõ hơn về phần mềm độc hại. Một số loại phổ biến nhất bao gồm: adware, bots, rootkits, spyware, Trojan horses, viruses, and worms [17].

3.1.1 Virus

Virus là một dạng phần mềm độc hại có khả năng sao chép chính nó và lây lan sang các máy tính khác bằng cách đính kèm vào các ứng dụng khác nhau và thực thi khi người dùng khởi chạy một trong số đó. Virus cũng có thể lây lan qua các tài liệu, tệp kịch

bản và lỗ hổng tập lệnh script (cross-site scripting vulnerabilities) trong các ứng dụng web. Một số ví dụ nổi tiếng của virus trong những năm qua là virus Concept, virus Chernobyl (còn được gọi là CIH), virus Anna Kournikova, Brain và RavMonE.exe.

3.1.2 Worm

Worm là một phần mềm độc lập sao chép mà không cần nhắm mục tiêu và lây nhiễm các tệp cụ thể. Hãy nghĩ về worm như các chương trình nhỏ tự sao chép bản thân và phá hủy dữ liệu. Nó thường nhắm vào các tập tin hệ điều hành và làm việc cho đến khi ổ đĩa trở nên trống rỗng. Một số ví dụ bao gồm Melissa, Morris, Mydoom, Sasser và Blaster.

3.1.3 Trojan

Trojan là một ứng dụng độc hại giả dạng bản thân để trông hữu ích và đánh lừa người dùng tải xuống và cài đặt. Trojan có thể cung cấp quyền truy cập từ xa vào một máy tính bị nhiễm để kẻ tấn công có thể lấy cắp dữ liệu, cài đặt thêm phần mềm độc hại, theo dõi hoạt động của người dùng, v.v. Các ví dụ đáng chú ý cũng bao gồm những con Trojan được phát triển bởi các cơ quan chính phủ Hoa Kỳ như FBI và NSA. Những cái tên như Magic Lantern, FinFisher, Netbus, Beast, Gh0st RAT, Clickbot.A, và Zeus đã trở thành lý do của kinh sự kinh hoàng. Tương tự một trojan trên Android được phát hiện vào năm 2015, tên là Shedun, là một trong nhiều malware nhắm đến mục tiêu là thiết bị di động.

3.1.4 Ransomware

Ransomware, một trong những phần mềm độc hại nhất và liên tục xuất hiện, là một loại phần mềm độc hại thường giam giữ một hệ thống máy tính và yêu cầu một khoản tiền chuộc, ví dụ như chặn truy cập vào dữ liệu của nạn nhân hoặc đe dọa công khai nội dung của nó. Tệ hơn nữa, không có gì đảm bảo rằng việc thanh toán sẽ nhận được

quyền truy cập vào dữ liệu hoặc ngăn không cho công khai dữ liệu nhạy cảm. Các ransomware nổi tiếng như Reveton, CryptoLocker, CryptoWall, và gần đây hơn, cuộc tấn công WannaCry năm 2017, đã gây ra không một lượng không nhỏ tổn hại [11].

3.1.5 Rootkit

Rootkit là một tập hợp các phần mềm được thiết kế đặc biệt để cho phép phần mềm độc hại xâm nhập hệ thống của bạn và thu thập thông tin. Những công việc này ở chế độ nền để người dùng có thể không nhận thấy bất kỳ điều gì khác biệt. Nhưng bên trong môi trường, một rootkit sẽ cho phép một số loại phần mềm độc hại xâm nhập vào hệ thống. Rootkit đầu tiên có được danh tiếng trên Windows là NTRootkit vào năm 1999, nhưng phổ biến nhất là vụ bê bối Sony BMG copy protection rootkit scandal đã làm rung chuyển công ty trong năm 2005 [46].

3.1.6 Adware

Mặc dù phần mềm hỗ trợ quảng cáo (adware) hiện phổ biến hơn nhiều, adware đã được liên kết với phần mềm độc hại trong một thời gian dài. Trong khi phần mềm quảng cáo có thể tham chiếu đến bất kỳ ứng dụng nào được quảng cáo hỗ trợ, phần mềm quảng cáo độc hại thường hiển thị quảng cáo dưới dạng cửa sổ bật lên và ngăn cửa sổ không thể đóng. Đó có lẽ là phần mềm độc hại hiệu quả nhất và ít nguy hiểm nhất, được thiết kế với mục đích cụ thể là quảng bá quảng cáo trên máy tính của bạn.

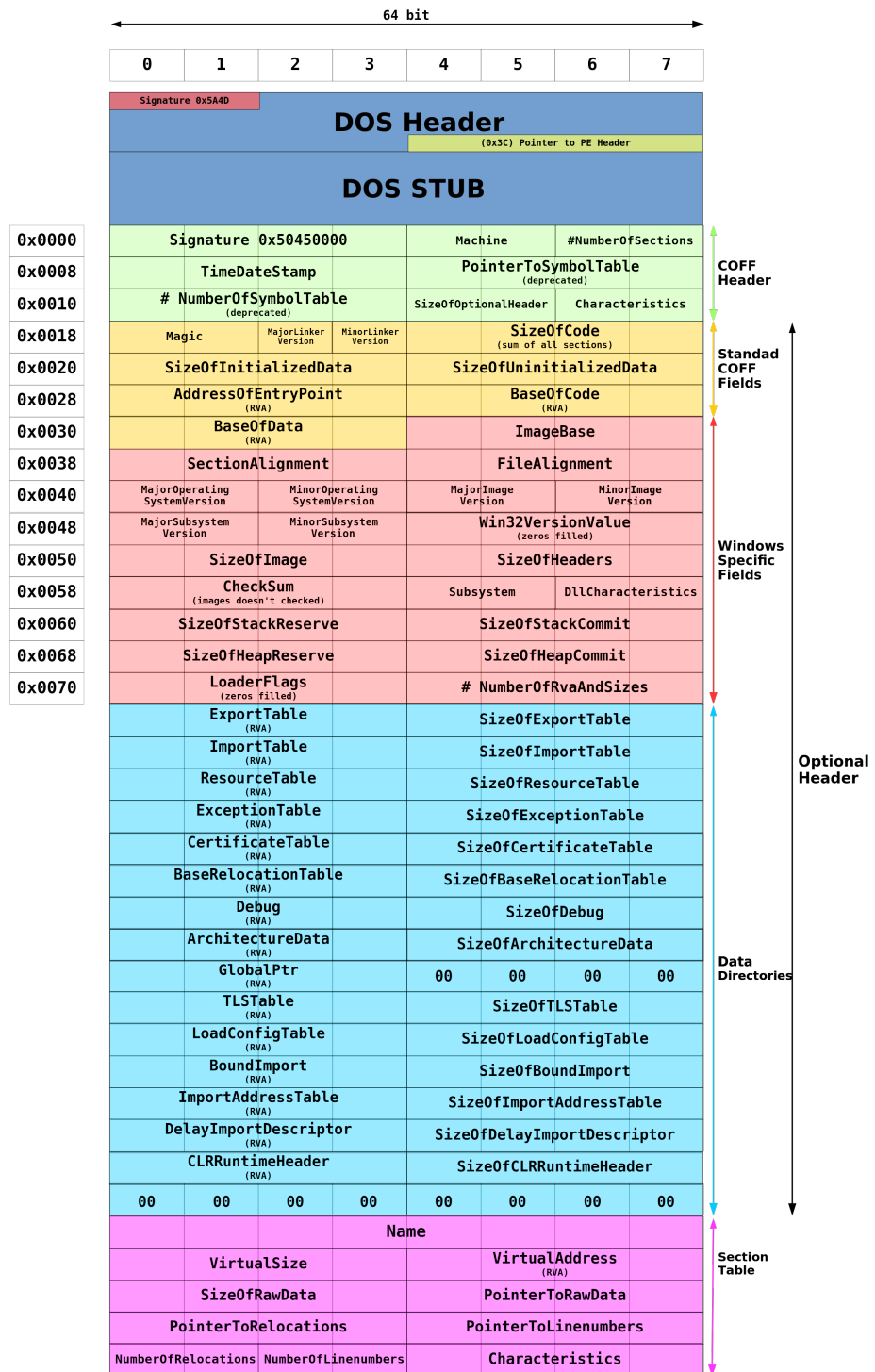
3.1.7 Bot

Bots là các chương trình phần mềm được tạo ra để thực hiện các hoạt động cụ thể một cách tự động. Trong khi một số bot được tạo ra cho mục đích vô hại, nó ngày càng trở nên phổ biến để xem bot đang được sử dụng độc hại. Bots có thể được sử dụng trong botnet (tập hợp các máy được kiểm soát bởi các bên thứ ba) để thực hiện các tấn công từ chối dịch vụ phân tán, gửi spam và ăn cắp dữ liệu.

3.2 PE File Format

Định dạng tệp Portable Executable (PE) mô tả định dạng thực thi chiếm ưu thế cho hệ điều hành Microsoft Windows và bao gồm tệp thực thi, thư viện liên kết động (DLL) và tệp phông chữ FON. Định dạng này hiện được hỗ trợ trên Intel, AMD và các biến thể của kiến trúc bộ lệnh ARM.

Tệp PE bao gồm một số header và section mô tả dynamic linker biết cách ánh xạ tệp vào bộ nhớ. Một tệp thực thi bao gồm một số vùng khác nhau, mỗi vùng đòi hỏi sự bảo vệ bộ nhớ khác nhau; do đó, bắt đầu của mỗi phần phải được căn chỉnh với một khung trang. Thông thường, các header bao gồm Common Object File Format (COFF) file header chứa các thông tin cần thiết như machine type, file type (DLL, EXE, OBJ), số lượng sections, số lượng symbols, v.v. Optional header xác định linker version, kích thước của code, kích thước của initialized data và uninitialized data, entry point address, v.v. Các data directory nằm optional header cung cấp con trỏ đến section chứa nó. Những section này bao gồm tables for exports, imports, resources, exceptions, debug information, certificate information, và relocation tables. Do đó, định dạng PE cung cấp một bản tổng hợp các thông tin hữu ích của một tệp thực thi [50].

Hình 3.1 Kết cấu của tệp Portable Executable 32-bit [60]

Các section của PE chứa code và initialized data mà Windows loader sẽ ánh xạ vào vùng thực thi hoặc vùng bộ nhớ đọc/viết, cũng như là imports, exports, và resources được định nghĩa trong tệp. Mỗi section chứa một header sẽ chỉ định kích cỡ và địa chỉ. Import address table chỉ thị loader function nào sẽ được import tính. Resources section có thể chứa các resource cần thiết cho người dùng như là: cursors, fonts, bitmaps, icons, menus, v.v. Một tệp PE cơ bản thường sẽ có .text code section và một hoặc nhiều data section (.data, .rdata hoặc .bss). Relocation tables thường được chứa trong .reloc section, và được sử dụng bởi Windows loader để reassign base address từ the executable's preferred base. Section .tls thường chứa special thread local storage (TLS) structure cho việc lưu trữ các biến riêng cho thread. Các section name được gọi ngẫu nhiên từ phía Windows loader, nhưng các tên cụ thể đã được chấp nhận bởi tiền lệ và phổ biến rộng rãi.

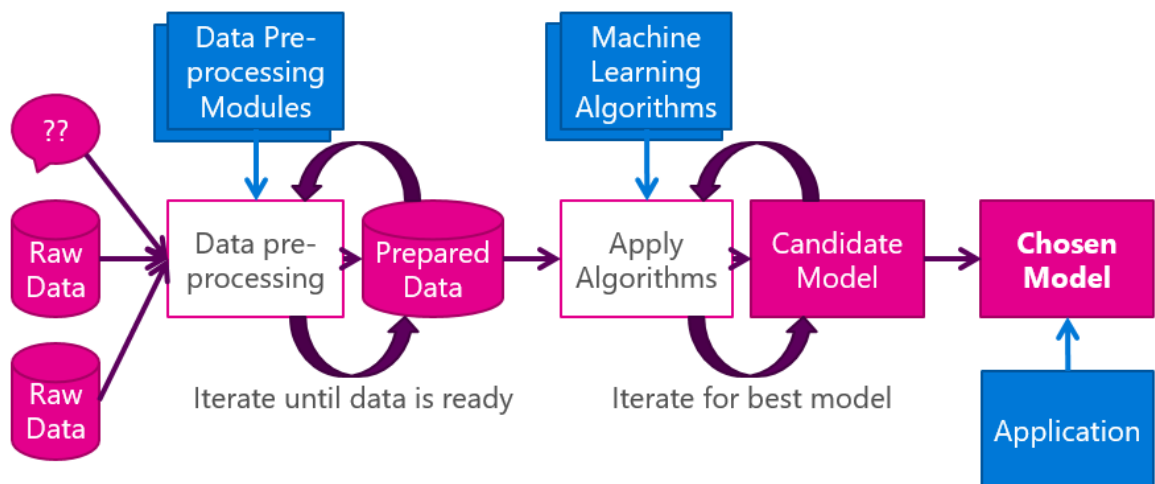
3.3 Machine Learning

3.3.1 Tổng quan

Trong những năm gần đây, hầu hết các nghiên cứu và tiến bộ sản xuất đều xuất phát từ tiểu ngành của Trí tuệ nhân tạo mang tên Machine Learning. Nguyên tắc Machine Learning rất đơn giản; Machine Learning là một phương pháp mà máy tính tìm thấy các pattern từ dữ liệu và đưa các pattern đó vào các ứng dụng. Sau đó, ứng dụng có thể có được thông tin chi tiết về dữ liệu mới dựa trên sự giống nhau với các pattern được xác định [26].

Hãy xem xét các công việc chung (Hình 3.2) của một quy trình học máy:

- Mục tiêu chính của quá trình này là xác định một mô hình. Mô hình là điều chính mà ứng dụng có thể gửi yêu cầu để có được thông tin chi tiết về dữ liệu mới.

Hình 3.2 Quy trình học máy [26]

- Trước khi đi vào thử nghiệm Machine Learning, chúng ta phải xác định mục đích và cách đánh giá kết quả.
- Quá trình bắt đầu với việc chuẩn bị dữ liệu. Dữ liệu được chuẩn bị là một hoặc nhiều tập dữ liệu đã được xử lý trước (định dạng, làm sạch và lấy mẫu) để sẵn sàng áp dụng thuật toán Machine Learning. Chuẩn bị dữ liệu có nghĩa là làm cho dữ liệu có hình dạng tốt nhất để rút ra kết luận khoa học.
- Bước tiếp theo là áp dụng một hoặc nhiều thuật toán Máy học tạo ra một Mô hình, đó là một quá trình lặp lại và chúng ta có thể lặp lại việc kiểm tra các thuật toán khác nhau cho đến khi chúng ta đạt được một mô hình đủ để đạt được mục đích.

Không phải tất cả các vấn đề đều là có thể áp dụng giải pháp học máy. Vấn đề này phải là một vấn đề có thể được giải quyết bằng dữ liệu, và có đủ số lượng dữ liệu có liên quan để được sử dụng. Như chúng ta sẽ thấy, nhiều vấn đề bảo mật phù hợp với yêu cầu này cực kỳ tốt.

3.3.2 Supervised Learning

Các thuật toán học được giám sát (supervised learning) đưa ra dự đoán dựa trên một tập hợp mẫu, ví dụ: giá cổ phiếu trong lịch sử có thể được sử dụng để đoán giá tương lai. Thuật toán học được giám sát tìm kiếm các pattern trong dữ liệu được gán nhãn. Nó có thể sử dụng bất kỳ thông tin nào có thể có liên quan và mỗi thuật toán sẽ tìm các loại pattern khác nhau. Sau khi thuật toán đã phát hiện pattern tốt nhất có thể, nó sử dụng pattern đó để đưa ra các dự đoán cho dữ liệu không được gán nhãn.

Khi dữ liệu đang được sử dụng để dự đoán danh mục, học tập được giám sát được gọi là phân loại, ví dụ: chỉ định hình ảnh là hình ảnh của chú mèo hoặc chó. Khi chỉ có hai lựa chọn, nó được gọi là phân loại hai lớp, nhị thức hoặc nhị phân. Khi có nhiều danh mục hơn, vấn đề này được gọi là phân loại nhiều lớp.

3.3.3 Feature Extraction

Như đã đề cập trong phần 3.3.1, chúng ta nên trích xuất các thuộc tính từ dữ liệu đầu vào để chúng ta có thể đưa nó vào thuật toán. Ví dụ, trong các trường hợp hình ảnh, dữ liệu có thể được biểu diễn dưới dạng giá trị RGB của mỗi pixel.

Các thuộc tính như vậy được gọi là **các đặc trưng**, và ma trận được gọi là vector đặc trưng. Quá trình trích xuất đặc trưng từ các tệp gọi là feature extraction. Mục đích của việc feature extraction là để có được một tập hợp dữ liệu nhiều thông tin và không dư thừa.

Các đặc trưng phải thể hiện thông tin cần thiết và có liên quan về tập dữ liệu của chúng ta vì chúng ta không thể đưa ra dự đoán chính xác mà không có nó. Đó là lý do tại sao feature extraction thường là một nhiệm vụ không rõ ràng và phụ thuộc vào lĩnh vực cụ thể, đòi hỏi nhiều thử nghiệm và nghiên cứu.

Một yêu cầu quan trọng khác đối với một bộ đặc trưng phù hợp là không dư thừa. Việc xuất hiện các đặc trưng dư thừa, cụ thể là các yếu tố nằm ngoài vùng thông tin

hoặc các yếu tố không liên quan, có thể làm cho thuật toán thiên vị, theo đó là việc cung cấp kết quả không chính xác.

3.3.4 Classification, Regression và Thresholding

Classification là công việc xấp xỉ hàm ánh xạ (f) từ các biến đầu vào (X) để đưa ra biến đầu ra rời rạc (y). Các biến đầu ra thường được gọi là nhãn hoặc danh mục. Hàm ánh xạ dự đoán lớp hoặc nhóm cho một quan sát đã cho. Ví dụ: một email có thể được phân loại là thuộc một trong hai loại: "spam" và "không phải spam".

Regression là công việc xấp xỉ hàm ánh xạ (f) từ các biến đầu vào (X) để đưa ra biến đầu ra liên tục (y). Biến đầu ra là giá trị thực, chẳng hạn như giá trị số nguyên hoặc số thực. Đây thường là số định lượng, chẳng hạn như số lượng và kích cỡ. Ví dụ: một căn nhà có thể được dự đoán sẽ bán cho một giá trị đô la cụ thể, có thể trong phạm vi từ 100,000 đô la đến 200.000 đô la.

Các vấn đề classification thường khác các vấn đề regression. Classification là công việc dự đoán nhãn lớp rời rạc, còn regression là công việc dự đoán số lượng liên tục. Tuy nhiên, có một số chồng chéo giữa các thuật toán để phân loại và hồi quy. Ví dụ, chúng ta có thể sử dụng xác suất, được trả về từ regression, trực tiếp hoặc chuyển nó thành một giá trị nhị phân. Để ánh xạ một giá trị logistic regression sang danh mục nhị phân, chúng ta phải định nghĩa một **classification threshold** (còn gọi là decision threshold). Có thể giả định rằng classification threshold luôn là 0,5, nhưng threshold phụ thuộc vào các vấn đề cụ thể và do đó đây là giá trị mà chúng ta phải điều chỉnh.

3.3.5 Ensemble, Bagging và Boosting

Khi chúng ta cố gắng dự đoán biến mục tiêu sử dụng bất kỳ phương pháp học máy nào, nguyên nhân hàng đầu của sự khác biệt trong giá trị ban đầu và được dự đoán là noise, variance, và bias. Ensemble giúp giảm hai yếu tố phía sau.

Một ensemble là một tập hợp các mô hình dự đoán để cùng đưa ra dự đoán cuối cùng. Lý do chính là nhiều mô hình dự đoán khác nhau cố gắng dự đoán cùng một

biến mục tiêu sẽ thực hiện một công việc tốt hơn so với bất kỳ một đơn lẻ nào. Kỹ thuật ensemble được phân loại thêm vào Bagging và Boosting.

Bagging là một kỹ thuật ensemble đơn giản bằng cách xây dựng nhiều mô hình độc lập và kết hợp chúng bằng những phương pháp lấy trung bình (ví dụ như, lấy trọng số trung bình, đa số phiếu bình chọn hoặc lấy trung bình bình thường). Chúng tôi thường sử dụng tập nhỏ ngẫu nhiên của dữ liệu cho mỗi mô hình, để tất cả các mô hình có chút khác biệt với nhau. Mỗi quan sát có cùng xác suất xuất hiện trong tất cả các mô hình. Bởi vì kỹ thuật này dùng nhiều dự báo không tương quan để tạo ra một mô hình cuối cùng, nó làm giảm lỗi bằng cách giảm variance. Một ví dụ nổi tiếng của kỹ thuật bagging ensemble là Random Forest (được đề cập ở phần 3.4.2).

Boosting là một kỹ thuật ensemble technique mà các mô hình được xây dựng một cách tuần tự. Kỹ thuật này áp dụng logic trong đó mô hình dự báo phía sau học hỏi từ những sai lầm của những mô hình trước đó. Theo đó, các quan sát có xác suất không đồng đều xuất hiện trong các mô hình tiếp theo. Mô hình dự báo có thể chọn từ nhiều thuật toán như decision trees, regressors, classifiers, v.v. Bởi vì các mô hình phía sau học tập từ những lỗi sai của mô hình phía trước, nó sử dụng ít số iteration để đạt được độ chính xác đã có. Những chúng ta phải chọn điểm dừng phù hợp, hoặc nó có thể dẫn đến việc overfitting trên tập dữ liệu huấn luyện. Gradient Boosting Decision Tree, được đề cập trong phần 3.4.3, là một ví dụ của kỹ thuật này.

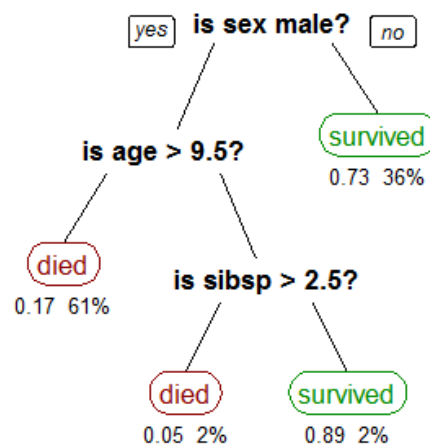
3.4 Các phương pháp Machine Learning

3.4.1 Decision Tree

Ngay từ tên của thuật toán, cây quyết định là cấu trúc dữ liệu có cấu trúc của cây. Bộ dữ liệu đào tạo được sử dụng để tạo ra cây, cây này được sử dụng để đưa ra các dự đoán về dữ liệu thử nghiệm. Trong thuật toán này, mục đích là đạt được kết quả chính xác nhất với số lượng ít nhất các quyết định phải được đưa ra. Chúng ta có thể sử dụng cây quyết định có thể cho cả vấn đề phân loại và hồi quy. Bảng 3.1 đưa ra một ví dụ.

Bảng 3.1 Một ví dụ về Decision Tree

Id	Name	Sex	Age	SibSp	Survived
1	Braund, Mr. Owen Harris	male	22.0	1	0
2	Cumings, Mrs. John Bradley	female	38.0	1	1
3	Heikkinen, Miss. Laina	female	26.0	0	1
...

Hình 3.3 Một ví dụ về Decision Tree [59]

Trong Hình 3.3, mô hình được đào tạo dựa trên tập dữ liệu và bây giờ có thể phân loại hành khách trong Titanic là sống sót hay không. Cây bao gồm các nút quyết định và các nút lá, và các nút quyết định có thể có nhiều nhánh dẫn đến các nút lá. Nút lá đại diện cho các quyết định hoặc phân loại. Nút đầu tiên đầu tiên được gọi là nút gốc.

Phương pháp cây quyết định đã trở nên phổ biến vì tính đơn giản của nó. Nó có thể xử lý tốt với các bộ dữ liệu lớn và có thể xử lý nhiễu trong bộ dữ liệu rất tốt. Một ưu điểm khác là không giống như các thuật toán khác, chẳng hạn như SVM hoặc KNN, cây quyết định hoạt động trong một hộp màu trắng, có nghĩa là chúng ta có thể thấy kết quả thu được như thế nào và quyết định nào dẫn đến nó.

3.4.2 Random Forest

Random Forest là một trong những thuật toán học máy phổ biến nhất. Nó hầu như không có đòi hỏi việc chuẩn bị dữ liệu và mô hình hóa nhưng thường kết thúc trong các kết quả không chính xác. Random Forests dựa trên các cây quyết định được mô tả trong phần trước 3.4.1. Cụ thể hơn, Random Forest là tập hợp các cây quyết định, tạo ra độ chính xác dự đoán tốt hơn. Đó là lí do tại sao nó được gọi là rừng - nó là bộ cây quyết định.

Ý tưởng thiết yếu là phát triển nhiều cây quyết định dựa trên các tập con độc lập của tập dữ liệu. Ở mỗi nút, n variables trong số các tính năng được chọn ngẫu nhiên, và phân chia tốt nhất trên các biến này được sử dụng.

Chúng ta có thể mô tả thuật toán như sau [8]:

1. Nhiều cây được xây dựng trên khoảng hai phần ba số liệu huấn luyện một cách ngẫu nhiên.
2. Một số biến được chọn ngẫu nhiên trong số tất cả các biến dự báo. Sau đó, sự phân chia tốt nhất trên những cái này được sử dụng để chia nút. Theo mặc định, số lượng các biến được chọn là căn bậc hai của tổng số của tất cả các dự đoán, và nó là hằng số cho tất cả các cây.
3. Với phần còn lại của dữ liệu, tỷ lệ phân loại sai được tính toán. Tổng tỷ lệ lỗi được tính là overall out-of-bag error rate.
4. Mỗi cây được đào tạo cho kết quả phân loại của nó và lớp được nhận điểm cao nhất được chọn là kết quả.

Vì chúng ta đang sử dụng nhiều cây quyết định, thuật toán này loại bỏ việc feature selection để xóa các tính năng không cần thiết - chúng sẽ không được tính đến trong mọi trường hợp. Nhu cầu duy nhất cho feature selection với các thuật toán random forest phát sinh khi có nhu cầu giảm số lượng các đặc trưng. Hơn thế nữa, out-of-bag error rate được coi là phương pháp xác thực chéo của thuật toán. Điều này loại bỏ nhu

cầu về các biện pháp xác thực chéo, mà sẽ phải được thực hiện nếu sử dụng phương pháp khác [36].

Random forest thừa hưởng nhiều ưu điểm của thuật toán cây quyết định. Chúng phù hợp cho cả vấn đề hồi quy và phân loại, chúng dễ tính toán và huấn luyện nhanh chóng để phù hợp. Nó cũng thường xuyên dẫn đến độ chính xác tốt hơn. Tuy nhiên, không giống như cây quyết định, nó không phải là rất dễ dàng để giải thích kết quả. Trong cây quyết định, bằng cách kiểm tra cây kết quả, chúng ta có thể thu được thông tin giá trị về các biến nào có liên quan và chúng ảnh hưởng như thế nào đến kết quả. Random forest cũng có thể được mô tả như một thuật toán vững chắc hơn so với cây quyết định vì nó là sự kết hợp của nhiều cây quyết định [33].

3.4.3 Gradient Boosting Decision Trees

Gradient Boosting Decision Tree (GBDT) là một mô hình ensemble của decision trees được đào tạo theo trình tự [20]. Trong mỗi lần lặp lại, GBDT học các cây quyết định bằng cách fitting the negative gradients (còn được biết là residual errors). Chi phí chính trong GBDT nằm trong việc huấn luyện cây quyết định, và phần tốn nhiều thời gian nhất để huấn luyện một cây quyết định là tìm ra các điểm phân chia tốt nhất. Một trong những thuật toán phổ biến nhất để tìm các điểm phân tách là pre-sorted algorithm [34, 48], trong đó liệt kê tất cả các điểm phân tách có thể có trên các giá trị đặc trưng được sắp xếp trước. Thuật toán này rất đơn giản và có thể tìm ra các điểm phân chia tối ưu. Tuy nhiên, nó là lãng phí trong cả tốc độ đào tạo và mức tiêu thụ bộ nhớ. Một thuật toán nổi tiếng khác là histogram-based algorithm [42, 23, 32]. Thay vì tìm các điểm phân tách trên các giá trị đối tượng được sắp xếp, histogram-based algorithm gộp giá trị đặc trưng liên tục vào các bin rời rạc và sử dụng các bin này để xây dựng histogram đặc trưng lúc đào tạo.

Data: I : training data, d : max depth

Data: m : feature dimension

$nodeSet \leftarrow \{0\}$ ▷ tree nodes in current level

$rowSet \leftarrow \{\{0, 1, 2, \dots\}\}$ ▷ data indices in tree nodes

for $i = 1$ **to** d **do**

for $node$ **in** $nodeSet$ **do**

$usedRows \leftarrow rowSet[node]$

for $k = 1$ **to** m **do**

$H \leftarrow \text{new Histogram}()$

 ▷ Build histogram

for j **in** $usedRows$ **do**

$bin \leftarrow I.f[k][j].bin$

$H[bin].y \leftarrow H[bin].y + I.y[j]$

$H[bin].n \leftarrow H[bin].n + 1$

end

end

end

 Update $rowSet$ and $nodeSet$ according to the best split points

end

Algorithm 1: Histogram-based Algorithm

Như thể hiện trong Algorithm 1, histogram-based algorithm tìm các điểm best split point dựa trên feature histograms. Nó tốn $O(\#data \times \#feature)$ cho việc xây dựng histogram và $O(\#bin \times \#feature)$ cho việc tìm split point. Do $\#bin$ thì thường nhỏ hơn rất nhiều so với $\#data$, việc xây dựng histogram có thể kiểm soát độ phức tạp của tính toán. Nếu chúng ta có thể giảm $\#data$ hoặc $\#feature$, chúng ta có thể tăng tốc quá trình đào tạo GBDT.

3.4.4 Support Vector Machine

Support Vector Machines (SVM) là một thuật toán máy học khác thường được sử dụng cho các vấn đề classification. Ý tưởng chính dựa trên việc tìm kiếm một hyperplane, điều đó sẽ tách rời các lớp theo cách tốt nhất. Thuật ngữ "support vectors" đề cập đến các điểm nằm gần nhất với hyperplane, điều đó sẽ thay đổi vị trí của hyperplane nếu bị xóa. Khoảng cách giữa support vector và hyperplane được gọi là margin.

Bằng trực giác, chúng ta biết rằng càng gần hơn đến hyperplane, chúng ta sẽ đạt được độ chính xác cao hơn. Đó là lý do tại sao, mặc dù có thể tìm thấy nhiều hyperplane, mục đích của thuật toán SVM là tìm được hyperplane mà có kết quả tốt đa margin.

SVM thường có khả năng tạo ra độ chính xác cao, đặc biệt là trên các bộ dữ liệu sạch. Hơn nữa, nó làm việc tốt với các tập dữ liệu có số lượng đặc trưng lớn, thậm chí khi số lượng các đặc trưng nhiều hơn số lượng các mẫu. Ngoài ra, đối với các tập dữ liệu lớn có nhiều lớp nhiễu hoặc chồng chéo, nó có thể hoạt động rất hiệu quả. Tuy nhiên, với thời gian đào tạo tập dữ liệu lớn hơn có thể bị quá tải [24].

3.4.5 K-Nearest Neighbors

Thuật toán k-Nearest Neighbors (k-NN) là một phương pháp không tham số được sử dụng để phân loại và hồi quy. K-NN không đưa ra bất kỳ giả định nào về cấu trúc dữ liệu, làm cho nó trở thành một giải pháp tốt trong thế giới thực, nơi hầu hết dữ liệu không tuân theo các giả định lý thuyết điển hình. K-NN cũng là một thuật toán lazy, có nghĩa là không có giai đoạn đào tạo cụ thể hoặc nó là rất không đáng kể. Ngoài ra, thiếu sự khái quát hóa có nghĩa là k-NN giữ tất cả dữ liệu huấn luyện, nghĩa là hầu hết dữ liệu huấn luyện là bắt buộc trong giai đoạn thử nghiệm.

Thuật toán dựa trên tính tương tự về đặc trưng. Các tính năng ngoài mẫu tương ứng chặt chẽ như thế nào với tập huấn luyện sẽ quyết định cách thức phân loại k-NN

cho một điểm dữ liệu đã cho. Euclidean Distance, được xác định bởi công thức bên dưới, là phương pháp được sử dụng nhiều nhất cho các biến liên tục trong k-NN.

$$EuclideanDistance = \sqrt{\sum_{i=1}^n (q_i - p_i)^2}$$

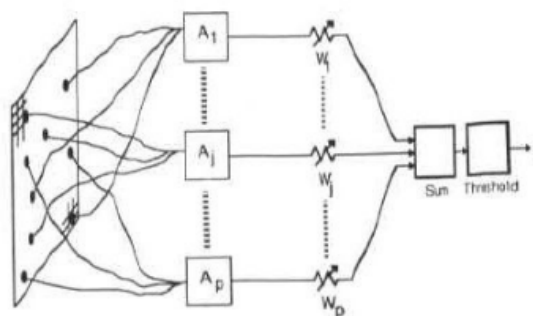
Hạn chế của thuật toán k-NN là hiệu suất tệ hại trên các bộ dữ liệu được phân phối không đồng đều. Do đó, nếu một lớp cực kỳ lớn hơn những lớp khác, nó có nhiều khả năng có nhiều "hàng xóm" của lớp đó do số lượng lớn, và do đó, đưa ra những dự đoán không chính xác [30].

3.4.6 Neural Networks

Tổng quan

Ý tưởng đằng sau neural networks được lấy cảm hứng từ bộ não, đó là có đơn vị tính toán tạo ra kết quả “thông minh” chỉ thông qua tương tác với nhau. Ví dụ, hệ thống Neocognitron, được đề xuất bởi Kunihiko Fukushima vào năm 1980, lấy cảm hứng từ hệ thống thị giác của động vật có vú và đặt nền tảng cho các mạng chuyển động hiện đại [21]. Do đó, các tế bào thần kinh nhân tạo trong các mạng này bắt chước cấu trúc của các sinh vật học.

Mô hình nhân tạo đầu tiên của tế bào thần kinh sinh học thực ra là perceptron, được Frank Rosenblatt giới thiệu vào năm 1958 [44]. Perceptron là một thuật toán cho việc học có giám sát trong học máy. Perceptron, về bản chất, là một hàm đơn giản để biến các đầu vào (thường là một vectơ có giá trị thực) thành một đầu ra nhị phân.

Hình 3.4 Cấu trúc cơ bản của một perceptron [35]

Như trong Hình 3.4, chúng ta có thể thấy perceptron nhận p inputs, A_1, A_2, \dots, A_p (or x_1, x_2, \dots, x_p , tùy thuộc vào nguồn. Các yếu tố đầu vào sau đó được điều chỉnh theo trọng số w_1, w_2, \dots, w_p , là những con số thực cho thấy tầm quan trọng của mỗi giá trị đầu vào. Đầu ra F sau đó sẽ được tính bằng cách sử dụng tổng của những đầu vào có trọng số đó. Ngoài ra, bởi vì đầu ra là một giá trị nhị phân, một ngưỡng được sử dụng để đạt được kết quả mong muốn. Để cụ thể hơn, một perceptron được viết như sau:

$$F = \begin{cases} 1 & \text{if } \sum_i^p A_i w_i \geq \text{Threshold} \\ 0 & \text{if } \sum_i^p A_i w_i < \text{Threshold} \end{cases}$$

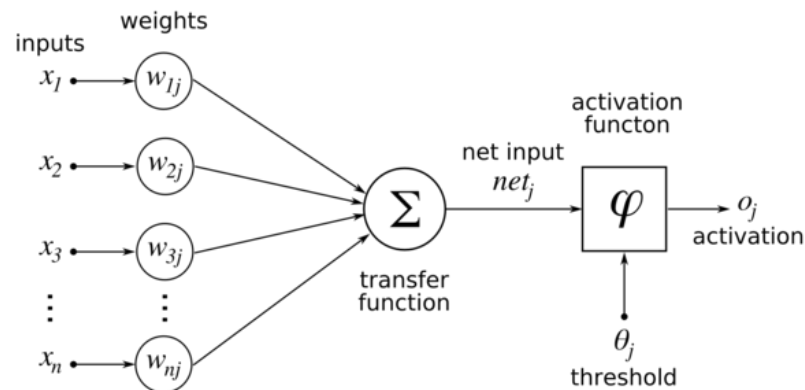
Do đó, đầu ra của một perceptron được điều khiển bởi hai điều: trọng số w_1, w_2, \dots, w_p và ngưỡng. Tuy nhiên, trong các mạng nơron hiện đại, phương trình đã thay đổi một chút bằng cách đưa Ngưỡng sang phía bên kia của bất phương trình. Nghịch đảo phụ của Ngưỡng được gọi là Bias, và công thức sẽ được viết lại như sau:

$$F = \begin{cases} 1 & \text{if } \sum_i^p A_i w_i + \text{Bias} \geq 0 \\ 0 & \text{if } \sum_i^p A_i w_i + \text{Bias} < 0 \end{cases}$$

Activation function

Perceptron là tiền đề cho các artificial neuron hiện đại. Thay vì chỉ trả về đầu ra nhị phân, artificial neuron bây giờ tạo ra các giá trị ở bất kỳ đâu trong phạm vi $[0, 1]$. Nguyên nhân chính là cải thiện qua trình học của một mạng. Neural networks có thể học các tìm ra các trọng số và bias thích hợp cho đủ dữ liệu đầu vào. Quá trình học tập cần phải cải tiến, có nghĩa là trọng số và bias ngày càng gần với các giá trị càng tốt. Chỉ có đầu ra nhị phân cho mỗi tế bào thần kinh khiến cho quá trình này khó thực hiện. Để huấn luyện một neural network, chúng ta sử dụng một error function để xem cách xa hoặc đúng mạng là kết quả tối ưu hay không. Do những đầu ra nhị phân của perception, một thay đổi nhỏ trong các tham số của mạng có thể dẫn đến sự khác biệt rõ rệt cho đầu ra, khiến cho việc điều chỉnh các tham số trở nên khó có thể đạt được kết quả tốt. Do đó, sửa đổi phải được thực hiện cho mô hình perceptron gốc. Thay vì

sử dụng 0 làm ngưỡng mà tại đó các tín hiệu được phép kích hoạt, chúng ta có thể sử dụng một hàm kích hoạt để ánh xạ đầu ra đến phạm vi mà chúng ta cần một cách thích hợp.

Hình 3.5 Cấu trúc của an artificial neuron [57]

Hàm kích hoạt lấy làm đầu vào tổng trọng số của các giá trị đầu vào được nạp vào perceptron và trả về một giá trị trong phạm vi $[0,1]$. Trong lịch sử, hàm Sigmoid được sử dụng cho mục đích này vì nó có thể cho ra output vào phạm vi mong muốn [31]. Tuy nhiên những mạng bây giờ thì có dùng những hàm khác như là such as hyperbolic tan function (tanh) hoặc rectified linear unit (ReLU), để đạt hiệu năng tốt hơn [31].

Feedforward và Backpropagation

Hai hoạt động đặc biệt quan trọng trong neural networks: Feedforward và Backpropagation.

Feedforward được sử dụng trong cả giai đoạn đào tạo và thử nghiệm của mạng. Nhiệm vụ chúng ta cần làm trong feedforward rất đơn giản: Truyền đầu ra của một lớp làm đầu vào của lớp tiếp theo. Vì tất cả những gì chúng ta đang làm là một chiều đưa các giá trị qua mạng từ lớp đầu vào đến lớp đầu ra, hoạt động này được gọi là feedforward.

Backpropagation thường được sử dụng trong giai đoạn đào tạo để giúp các mạng nơron tìm hiểu các tham số của chúng, và nó được xem là một loại tối ưu hóa. Khác

với feedforward, công việc của thao tác này là truyền lỗi của các giá trị đầu ra trở lại mạng để cập nhật các tham số mạng. Backpropagation hoạt động bằng cách đầu tiên thực hiện thao tác feedforward bình thường trên mạng với đầu vào đã cho. Sau khi thu được đầu ra, chúng ta so sánh đầu ra với đầu ra mong muốn, sử dụng một loss function để tạo ra một error term cho mỗi nơon trong lớp đầu ra. Các giá trị lỗi sau đó được truyền ngược từ lớp đầu ra cho đến khi tất cả các nơon nhận được error term tương ứng của chúng. Các error term được sử dụng để tính gradient, cái mà chúng ta có thể cập nhật trọng số của mạng để giảm thiểu loss function khi quá trình lặp lại. Để tìm các thông số phù hợp nhất, thuật toán gradient descent thường được áp dụng.

3.5 Classification Metrics

Trong phần này, chúng tôi xem xét cách sử dụng một số chỉ số phổ biến được sử dụng để đánh giá các dự đoán cho các vấn đề về phân loại.

3.5.1 Logarithmic Loss

Logarithmic loss, thường gọi tắt là log-loss, là chỉ số hiệu suất để đánh giá các dự đoán về xác suất đối với một lớp nhất định. Log-loss xem xét tính không chắc chắn của dự đoán dựa trên mức độ thay đổi của nó so với nhãn thực tế, điều này cho chúng ta cái nhìn sâu sắc hơn về hiệu suất của mô hình. Trong phân loại nhị phân, với y là chỉ báo nhị phân (0 hoặc 1) cho nhãn c là phân loại chính xác và p là mô hình dự đoán xác suất, công thức như sau:

$$LogLoss = -(y \log(p) + (1 - y) \log(1 - p))$$

Xác suất vô hướng giữa 0 và 1 có thể được xem như một thước đo sự tin cậy cho một dự đoán của một thuật toán. Giá trị log-loss nhỏ hơn thì tốt hơn, và 0 thể hiện một log-loss hoàn hảo.

3.5.2 Confusion Matrix

		True condition	
		Condition positive	Condition negative
Predicted condition	Predicted condition positive	True positive	False positive
	Predicted condition negative	False negative	True negative

Hình 3.6 Confusion matrix [58]

Một cách rõ ràng để hiển thị kết quả dự đoán của một trình phân loại là sử dụng confusion matrix (còn được gọi là contingency table). Đối với một vấn đề phân loại nhị phân, bảng có hai hàng và hai cột (được thể hiện trong hình 3.6). Trên đầu là các nhãn lớp thực tế và xuống bên là các nhãn lớp được dự đoán. Mỗi ô chứa số dự đoán được tạo bởi mô hình phân loại nằm trong ô đó.

		Actual class	
		Malware	Non-Malware
Predicted class	Malware	97 True Positives	5 False Positives
	Non-Malware	3 False Negatives	15 True Negatives

Hình 3.7 Một ví dụ về confusion matrix

Hình 3.7 là một ví dụ về phân loại nhị phân trong phát hiện phần mềm độc hại. Một số tệp đầu vào là phần mềm độc hại và thử nghiệm của chúng tôi chính xác cho biết chúng là có khả năng. Các kết quả đó gọi là true positives (TP). Ngược lại, khi chúng là malware, nhưng kết quả nói nó không phải. Chúng được gọi là false negatives (FN). Một số là tệp sạch và thử nghiệm cho biết chúng không phải là phần mềm độc hại – true negatives (TN). Cuối cùng, có thể có các tệp sạch sẽ có kết quả xét nghiệm dương tính - false positives (FP).

Có nhiều tỷ lệ xuất phát từ confusion matrix và các tỷ lệ phổ biến nhất được liệt kê dưới đây:

- True Positive Rate (TPR), tương đương hit rate, recall: $TPR = TP/P = TP/(TP + FN)$
- True Negative Rate (TNR): $SPC = TN/N = TN/(TP + FN)$
- Precision hay Positive Predictive Value (PPV): $PPV = TP/(TP + FP)$
- Negative Predictive Value (NPV): $NPV = TN/(TN + FN)$
- Fall-out hay False Positive Rate (FPR): $FPR = FP/N = FP/(TP + FN) = 1 - TNR$
- False Discovery Rate (FDR): $FDR = FN/(FN + TP) = 1 - PPV$
- Miss Rate hay False Negative Rate (FNR): $FNR = FN/(FN + TP) = 1 - TPR$

3.5.3 Độ chính xác tổng thể

Độ chính xác tổng thể là tỉ lệ số dự đoán chính xác được thực hiện của tất cả các dự đoán được thực hiện.

$$Accuracy = \frac{True\ positive + True\ negative}{Condition\ positive + Condition\ negative}$$

Độ chính xác tổng thể về cơ bản cho chúng ta biết tỷ lệ tất cả các dự đoán tham chiếu được ánh xạ chính xác. Độ chính xác tổng thể thường được biểu thị bằng phần trăm, với độ chính xác 100% là một phân loại hoàn hảo, trong đó tất cả các tham chiếu được phân loại chính xác. Độ chính xác tổng thể là dễ hiểu và dễ tính toán nhất, nó cung cấp cho người dùng cái nhìn tổng quan về thông tin chính xác cần thiết.

Đây là chỉ số đánh giá phổ biến nhất cho các vấn đề phân loại, nó cũng là chỉ số dễ hiểu lầm nhiều nhất. Nó chỉ phù hợp khi có số lượng quan sát ngang nhau trong mỗi lớp (hiếm khi xảy ra) và tất cả các dự đoán và sai số có tầm quan trọng như nhau (thường không phải là trường hợp phổ biến).

3.5.4 Precision và Recall

Precision có thể được coi như một thước đo về độ chính xác của bộ phân loại. Precision cố gắng trả lời câu hỏi "Tỷ lệ nhận dạng tích cực thực sự chính xác là gì?". Một precision thấp cũng có thể chỉ ra một số lượng lớn False Positives.

$$Precision = \frac{True\ positive}{True\ positive + False\ positive}$$

Recall là số lượng True Positives chia cho tổng số lượng True Positives và False Negatives. Tính toán theo cách khác là số dự đoán tích cực chia cho số giá trị lớp dương trong dữ liệu thử nghiệm. Recall các nỗ lực để trả lời "Tỷ lệ tích cực thực tế đã được xác định chính xác?". Nó cũng tương đương Sensitivity hoặc True Positive Rate.

$$Recall = \frac{\sum True\ positive}{\sum Condition\ positive}$$

3.5.5 Diện tích dưới đường cong ROC

Phần diện tích dưới đường cong ROC (Area Under the Receiver Operating Characteristic curve, AUROC hay AUC) là chỉ số hiệu suất cho các vấn đề phân loại nhị phân. AUROC có một số cách diễn giải tương đương:

- Kỳ vọng một uniformly drawn random positive xếp hạng trên một a uniformly drawn random negative.
- Tỷ lệ positives mong đợi xếp hạng trên một uniformly drawn random negative.
- Tỷ lệ true positive rate mong đợi nếu việc xếp hạng được tách trước một a uniformly drawn random negative.
- Tỷ lệ negatives mong đợi xếp hạng dưới như uniformly drawn random positive.
- Tỷ lệ false positive rate mong đợi nếu việc xếp hạng được tách sau một uniformly drawn random positive.

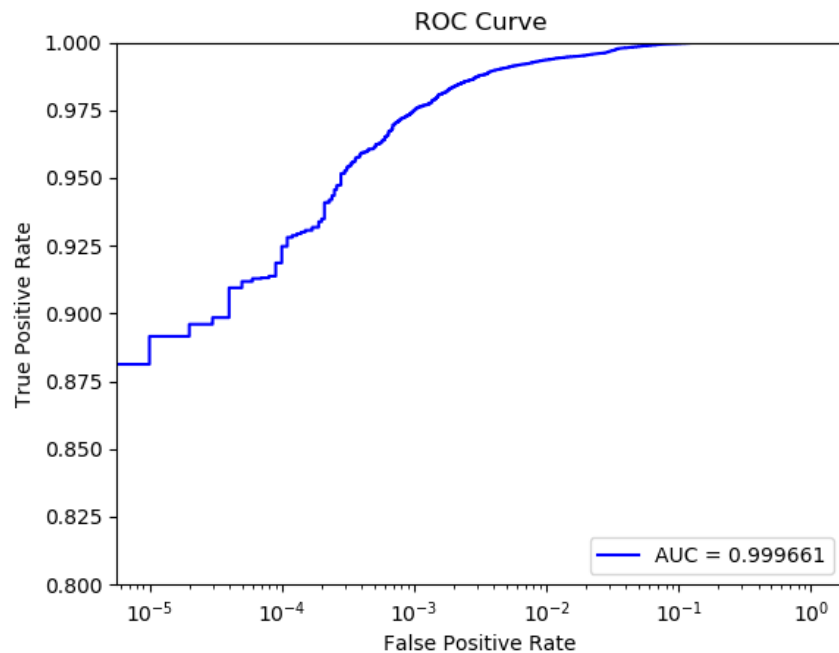
Diện tích 1,0 đại diện cho một mô hình cho tất cả các dự đoán một cách hoàn hảo. Hệ thống điểm học thuật điển hình để phân loại độ chính xác là:

- 0.9 - 1.0 = Excellent
- 0.8 - 0.9 = Good
- 0.7 - 0.8 = Fair
- 0.6 - 0.7 = Poor
- 0.5 - 0.6 = Fail

Cách tính AUROC

Giả sử chúng ta có một mô hình phân lớp nhị phân là logistic regression. Đầu tiên, chúng ta tính hai thước đo từ confusion matrix (công thức của chúng được đề cập trong phần 3.5.2), sau đó sẽ được kết hợp thành một:

1. **True positive rate (TPR).** Chỉ số này tương ứng với tỷ lệ các điểm dữ liệu tích cực được coi là dương, đối với tất cả các điểm dữ liệu tích cực. Nói cách khác, TPR càng cao hơn, càng ít các điểm dữ liệu tích cực chúng ta sẽ bỏ lỡ.
2. **False positive rate (FPR).** Số liệu này tương ứng với tỷ lệ các điểm dữ liệu tiêu cực bị nhầm lẫn được coi là dương, liên quan đến tất cả các điểm dữ liệu tiêu cực. Nói cách khác, FPR cao hơn, các điểm dữ liệu tiêu cực sẽ bị phân loại sai.

Hình 3.8 Một ví dụ của đường cong Receiver Operating Characteristic

Sau đó, chúng ta kết hợp FPR và TPR vào một thước đo bởi việc tính toán hai thước đo này với những ngưỡng khác nhau (ví dụ, 0.00, 10^{-5} , 10^{-4} , 10^{-3} , ..., 1.00, như trong hình 3.8)) và vẽ chúng trên một biểu đồ chung, với các giá trị FPR trên cạnh x và các giá trị TPR trên cạnh y. Đường cong có được gọi là Receiver Operating Characteristic curve, và giá trị thước đo của chúng ta chính là diện tích dưới đường cong ROC.

3.6 LightGBM - A Gradient Boosting Framework

LightGBM, có nghĩa là Light Gradient Boosting Machine, là một gradient boosting framework sử dụng tree-based learning algorithm [25]. Framework đạt được sự phổ biến nhờ những ưu điểm sau:

- Tốc độ đào tạo nhanh hơn và hiệu quả cao hơn
- Sử dụng ít bộ nhớ hơn

- Độ chính xác tốt hơn
- Hỗ trợ chạy song song và GPU
- Hỗ trợ xử lý dữ liệu lớn

Framework sử dụng hai kỹ thuật sau đây để giải quyết vấn đề khi số lượng đặc trưng tăng cao và kích thước dữ liệu đáng kể: Gradient-based One-Side Sampling và Exclusive Feature Bundling.

3.6.1 Gradient-based One-Side Sampling

Dựa trên việc nhận thấy rằng, khi không có trọng số cho cá thể dữ liệu trong gradient-boosting decision tree, các cá thể dữ liệu với các gradient khác nhau đóng vai trò khác nhau trong việc thu thập thông tin (information gain). Cụ thể, theo như định nghĩa của information gain, các cá thể với gradient lớn hơn (cụ thể là các cá thể đang được huấn luyện, under-trained instances) sẽ đóng góp nhiều hơn cho việc information gain. Do đó, khi subsampling các cá thể dữ liệu, để đạt được độ chính xác dự tính của information gain, LightGBM có xu hướng giữ các cá thể với gradient lớn (ví dụ, lớn hơn một threshold định nghĩa trước, hoặc phần trăm phía trên), và chỉ loại bỏ ngẫu nhiên các cá thể có gradient nhỏ. Họ đã chứng minh rằng hướng tiếp cận này dẫn đến một cách thu thập hiệu quả hơn việc uniformly random sampling, trong cùng một target sampling rate, đặc biệt là khi giá trị của information gain có một phạm vi rộng.

3.6.2 Exclusive Feature Bundling

Thông thường trong các ứng dụng thực tế, mặc dù có một lượng lớn các đặc trưng, không gian đặc trưng thường thưa thớt, cho phép LightGBM có khả năng sử dụng một cách tiếp cận gần như mất mát để giảm số lượng các đặc trưng. Thực tế, trong một không gian đặc trưng thưa thớt, nhiều đặc trưng hầu như tách biệt, cụ thể, chúng hiếm khi cùng nhau bằng 0, ví dụ như những đặc trưng one-hot encoding, do đó,

framework có thể đóng gói các đặc trưng tách biệt một cách an toàn. LightGBM sử dụng một thuật toán hiệu quả gọi là Exclusive Feature Bundling, đây là một thuật toán tham lam với một tỷ lệ xấp xỉ không đổi. Cụ thể, chúng chuyển optimal bundling problem thành a graph coloring problem bằng cách lấy các đối tượng như đỉnh và thêm cạnh cho mỗi hai đối tượng nếu chúng không cùng nhau độc quyền.

Chương 4

Phương Pháp Đề Xuất

Tóm tắt chương

Chương này mô tả các vấn đề về việc sử dụng các tập dữ liệu mất cân bằng, các phương pháp trích xuất đặc trưng, mô hình Gradient Boosting Decision Trees được đề xuất và lý do đằng sau.

4.1 Các vấn đề về sử dụng tập dữ liệu không cân bằng

Hầu hết các nghiên cứu liên quan sử dụng bộ dữ liệu mất cân bằng [45, 54]. Ví dụ, Saxe và Berlin đã sử dụng tập dữ liệu của 431.926 tệp nhị phân bao gồm 350.016 tệp độc hại [45], Vũ Thanh Nguyên và các cộng sự đã sử dụng tập dữ liệu của 9690 tệp nhưng chỉ có 300 tệp lành tính [54]. Trên thực tế, số lượng tệp độc hại thường lớn hơn nhiều so với số lượng tệp lành tính vì hầu hết các tệp nhị phân lành tính thường được bảo vệ bởi luật bản quyền không cho phép chia sẻ. Điều này làm cho vấn đề nhận diện phần mềm độc hại trở nên khác với các vấn đề phân loại học máy khác vì thường có ít mẫu hơn trong các lớp quan trọng. Hơn nữa, kích thước của tập dữ liệu thường không đủ lớn vì việc phân tích phần mềm độc hại và ghi nhãn dữ liệu là các quy trình tốn

thời gian và yêu cầu các kỹ sư bảo mật được đào tạo tốt. Bên cạnh đó, cũng có nhiều rủi ro trong việc xuất bản tập dữ liệu lớn bao gồm các tệp nhị phân độc hại.

Sử dụng bộ dữ liệu không cân bằng có thể làm cho các số liệu xác thực gây hiểu lầm. Ví dụ, với 96.9% dữ liệu là các tệp độc hại, một mô hình đánh dấu tất cả các mẫu là phần mềm độc hại đạt được độ chính xác 96.9% accuracy, 96.9% precision (P), 100% recall (R) và 0.9843 F-score ($F = 2PR/(P+R)$ [12]). Nó cũng nhường chỗ cho những dự báo sai, gây ra trải nghiệm người dùng tiêu cực. Theo một cuộc khảo sát của các quản trị viên CNTT trong năm 2017, 42% các công ty cho rằng người dùng của họ bị mất năng suất là một vấn đề của kết quả dương tính giả, tạo ra một điểm nghẹt thở cho các quản trị viên CNTT trong môi trường doanh nghiệp [15].

4.2 Feature Extraction

Bằng cách sử dụng các phương pháp trích xuất đặc trưng đơn giản chứ không phải tệp nhị phân thô, việc thu thập dữ liệu không bị ảnh hưởng bởi chính sách bảo mật và dễ dàng hơn để có được tập dữ liệu cân bằng. Bằng cách thực hiện nhiều thử nghiệm, chúng tôi giảm kích thước đặc trưng xuống 30% (1711 thay vì 2351) để giảm thời gian đào tạo nhưng vẫn đạt được kết quả đánh giá tốt hơn. Cụ thể, chúng tôi trích xuất từng tệp PE thành tám nhóm đặc trưng có thể được phân loại thành hai loại: đặc trưng định dạng bất khả tri (format-agnostic features) và đặc trưng PE được phân tích cú pháp (parsed PE features). Các nhóm Format-agnostic Feature làm giảm mối quan tâm về quyền riêng tư trong khi các nhóm parsed PE feature đóng gói thông tin liên quan đến mã thực thi.

4.2.1 Format-agnostic Features

Chúng tôi sử dụng ba nhóm đặc trưng để mô hình hóa nội dung của tệp đầu vào độc lập theo định dạng tệp, có nghĩa là nó không phụ thuộc vào định dạng của tệp.

Byte-Entropy Histogram

Dựa trên những nghiên cứu của Joshua Saxe và Konstantin Berlin [45], họ chỉ ra rằng, trong thực tế, hiệu quả của việc tái thể hiện byte value trong ngữ cảnh entropy mà nó xảy ra sẽ phân tách các byte value ra khỏi bối cảnh chung, ví dụ, dữ liệu x86 instruction data được phân tách từ dữ liệu nén.

Để tính byte-entropy histogram, chúng tôi trượt một cửa sổ 2048-length trên toàn bộ byte đầu vào với bước nhảy 1024 byte. Sử dụng một mẹo đơn giản để tính toán entropy H nhanh hơn, cụ thể, giảm đi một nửa lượng thông tin, và bắt cặp nó với từng byte trong window. Sau đó, chúng tôi tính một histogram 2 chiều với 16×16 bins chứa entropy và byte value. Cuối cùng, chúng tôi cộng các vector hàng trong ma trận và chuẩn hóa để có một 256-value vector.

Byte Histogram

Byte histogram là một 256-value vector đại diện cho phân phối của từng giá trị byte trong tệp.

String Information

Nhóm các đặc trưng định dạng bất khả tri cuối cùng là thông tin chuỗi. Các đặc trưng này được trích xuất từ những chuỗi các ký tự in được trong khoảng 0x20 đến 0x7f, và phải có ít nhất 5 ký tự. Chúng tôi sử dụng số lượng chuỗi, độ dài trung bình của các chuỗi, số lượng các chuỗi có khả năng là đường dẫn (bắt đầu với C:\), địa chỉ web (bắt đầu với http:// hoặc https://), a registry key (sự xuất hiện của HKEY_) và một file thực thi được nén (chuỗi MZ). Ngoài ra, chúng tôi sử dụng histogram của các ký tự có thể in trong các chuỗi này.

4.2.2 Parsed Features

Ngoài việc sử dụng ba nhóm đặc trưng định dạng bất khả tri, chúng tôi trích xuất năm nhóm khác từ phân tích tệp PE bằng cách sử dụng LIEF - Library to Instrument Executable Formats [40].

General Information

Đây là tập hợp các đặc trưng bao gồm file size và những thông tin cần thiết khác từ PE header: virtual size, số lượng imported và exported functions, số lượng symbols, dữ liệu có hay không debug section, thread local storage, resources, relocations, hoặc signature.

Header Information

Chúng tôi sử dụng thông tin từ Common Object File Format (COFF) header bao gồm timestamp, target machine và danh sách image characteristics. Từ optional header, chúng tôi dùng target subsystem, DLL characteristics, file magic, major và minor image versions, linker versions, system versions và subsystem versions, code size, header size và commit size. Chúng tôi sử dụng hashing trick với 10 bins có các đặc trưng dạng chuỗi [56].

Imported Functions

Phân tích import address table cho chúng ta một báo cáo về các hàm được import bởi các thư viện. Chúng tôi sử dụng tập hợp các thư viện với hashing trick 128-bin và áp dụng hashing 512-bin để ghi lại các function riêng lẻ, bằng cách biểu diễn dưới định dạng chuỗi `library:function`, ví dụ, `kernel32.dll:CreateFileMappingA`.

Exported Functions

Tương tự như cách trích xuất imported function, chúng tôi thống kê một danh sách các exported function vào một 128-value vector bằng cách hashing.

Section Information

Thuộc tính của từng section được sử dụng: name, size, entropy, virtual size, và một danh sách các chuỗi thể hiện characteristics của section. Chúng tôi vẫn sử dụng hashing trick trên các cặp (section name, value) để tạo ra những 50-value vector chứa section size, section entropy, virtual size, và thông tin về entry point characteristics.

4.3 Classification

Trong nghiên cứu này, we đề xuất sử dụng thuật toán Gradient Boosting Decision Trees với 400 iterations và 64 lá mỗi cây. Chúng tôi cấu hình rằng phải có ít nhất 200 mẫu ở một nút và đặt tỷ lệ học tập là 5 phần trăm. Chúng tôi giải thích về lý do đằng sau những lựa chọn dưới đây.

Thứ nhất, số lượng lớn các đặc trưng gây ra các vấn đề về khả năng mở rộng cho nhiều thuật toán học máy. Ví dụ, non-linear SVM kernels yêu cầu $O(N^2)$ phép nhân trong mỗi lần lặp, và k-Nearest Neighbors (k-NN) yêu cầu một lượng tính toán đáng kể và lưu trữ tất cả các mẫu nhãn trong khi dự đoán. Do đó, chúng tôi tập trung vào việc sử dụng neural networks và ensemble decision trees, đó là lựa chọn thay thế có thể mở rộng.

Thứ hai, nguồn lực của chúng tôi, chủ yếu là hỗ trợ tài chính, rất ít. Nhưng chi phí cho việc đào tạo neural networks cực kỳ tốn kém tính toán. Các mô hình phức tạp mất nhiều giờ và đòi hỏi nhiều GPU hơn để tăng tốc. Ngoài ra, neural networks là hộp đen và yêu cầu nhiều kinh nghiệm để tối ưu hóa.

Bên cạnh đó, các thuật toán tree ensemble xử lý các không gian đặc trưng lớn rất tốt, cũng như xử lý tốt một số lượng lớn các mẫu đào tạo. Hai thuật toán phổ biến

là Random Forests và Gradient Boosting Decision Trees (GBDT). Đào tạo GBDT thường mất nhiều thời gian hơn vì cây được xây dựng theo tuần tự. Tuy nhiên, kết quả cho thấy GBDT tốt hơn so với Random Forests.

Chương 5

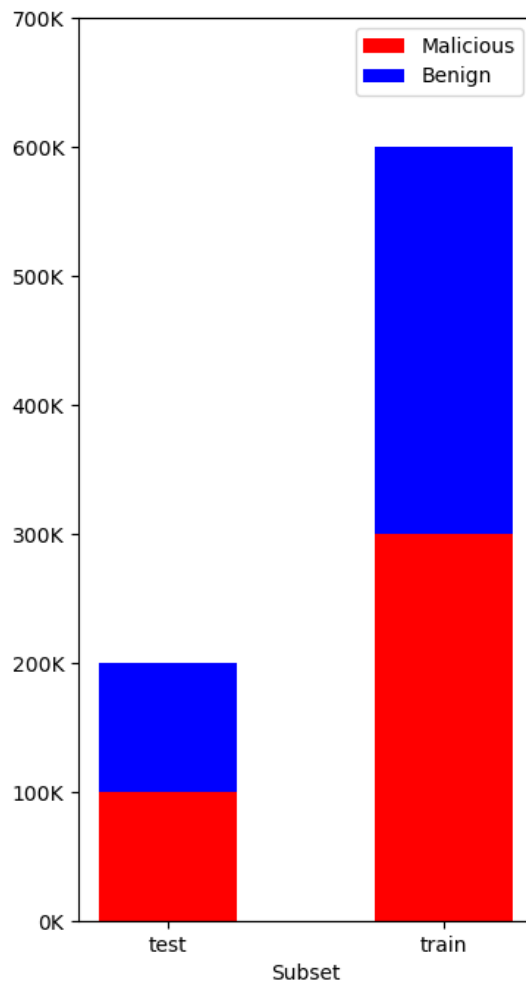
Thực Nghiệm và Đánh Giá

Tóm tắt chương

Firstly, we introduce the dataset used for training and evaluating in our experiments. We also present the evaluation metrics and explain the reason for choosing those criteria. Then, the experiment results are shown in comparing to other proposed models. Finally, we present how to set up the environments for experiments.

5.1 Tập dữ liệu

Trong thử nghiệm của chúng tôi, chúng tôi sử dụng 600.000 mẫu đào tạo được dán nhãn và 200.000 mẫu thử nghiệm từ tập dữ liệu Endgame Malware BEnchmark for Research (EMBER) [3].

Hình 5.1 Phân phối mẫu trong tập dữ liệu.

Tập dữ liệu EMBER là tập dữ liệu công khai lớn để phát hiện phần mềm độc hại, nó bao gồm các tệp lành tính và có tỷ lệ lý tưởng các tệp độc hại và lành tính cho các tác vụ học máy. Điều này sẽ giải quyết vấn đề chung về độ chính xác dự đoán, cụ thể là vấn đề gây hiểu lầm khi dữ liệu bị mất cân bằng.

5.2 Tiêu chí Đánh giá

Như đã thảo luận trong phần 2.3, mục tiêu của nghiên cứu là tìm ra phương pháp phát hiện phần mềm độc hại dựa trên học máy hoạt động ở tỷ lệ dương giả thấp trong khi cố gắng đạt được tỷ lệ phát hiện cao.

5.2.1 Tỷ lệ Báo động sai

Sai tích cực (False positive), hoặc báo động sai, xảy ra khi một mô hình sai lầm gán một nhãn độc hại cho một tập tin lành tính. Chúng tôi có tập trung làm cho tỷ lệ dương tính giả càng thấp càng tốt, đó là việc không điển hình trong ứng dụng học máy. Điều quan trọng là bởi vì ngay cả một báo động giả trong một nghìn tập tin lành tính có thể tạo ra hậu quả nghiêm trọng cho người dùng. Vấn đề này là phức tạp bởi thực tế là có rất nhiều tập tin sạch trên thế giới, chúng tiếp tục xuất hiện, và rất khó khăn để thu thập các tập tin này. Chúng tôi đánh giá phương pháp của chúng tôi với hai giá trị báo động giả, cụ thể: ở mức dưới 0,1% và ở mức dưới 1%.

$$False\ alarm\ rate = \frac{\sum False\ positive}{\sum Condition\ negative}$$

5.2.2 Tỷ lệ Phát hiện

Tỷ lệ phát hiện, (tương đương với recall hoặc true positive rate), đo tỷ lệ các chương trình độc hại được phát hiện trong các tệp phần mềm độc hại được sử dụng để thử nghiệm. Với tỉ lệ cao hơn, ít trường hợp phần mềm độc hại trong thực tế không bị phát hiện. Nói cách khác, tỷ lệ phát hiện cho thấy tiềm năng của các tệp nhị phân độc hại mới sẽ được phát hiện.

$$Detection\ rate = \frac{\sum True\ positive}{\sum Condition\ positive}$$

5.2.3 Diện tích dưới đường cong ROC

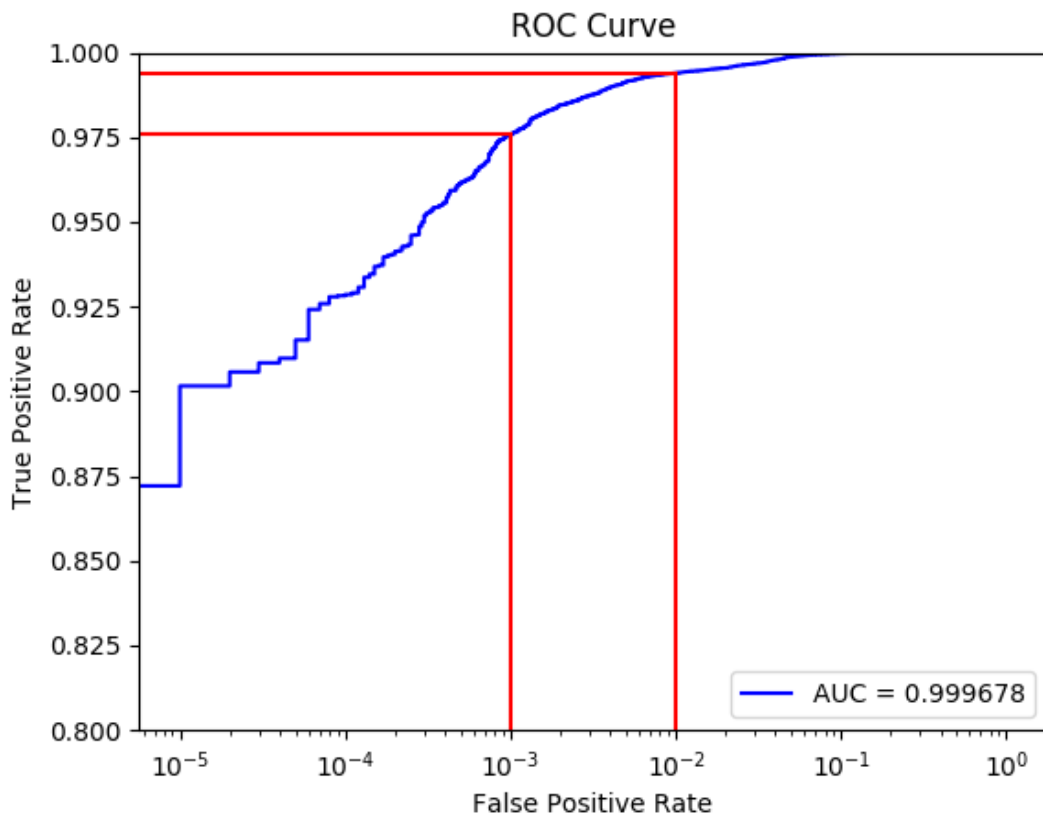
Như đã giới thiệu trong phần 3.5.5, phần Diện tích dưới đường cong ROC (Area Under the ROC curve, viết tắt là AUROC hoặc AUC) cung cấp thước đo tổng thể về hiệu suất trên tất cả các ngưỡng phân loại có thể có. AUC là quy mô bất biến và đo lường dự đoán được xếp hạng tốt như thế nào, chứ không phải là giá trị tuyệt đối của chúng. Bên cạnh đó, AUC là bất biến với ngưỡng phân loại, để nó có thể đo lường chất lượng của các dự đoán không phụ thuộc vào ngưỡng nào được chọn. Một mô hình có dự đoán là 100% sai có AUC là 0,0, và có một dự đoán là 100% đúng có AUC là 1,0.

Hệ thống điểm học thuật điển hình để phân loại độ chính xác của bài kiểm tra phân loại như sau:

- 0.9 - 1.0 = Excellent
- 0.8 - 0.9 = Good
- 0.7 - 0.8 = Fair
- 0.6 - 0.7 = Poor
- 0.5 - 0.6 = Fail

5.3 Kết quả Thực nghiệm

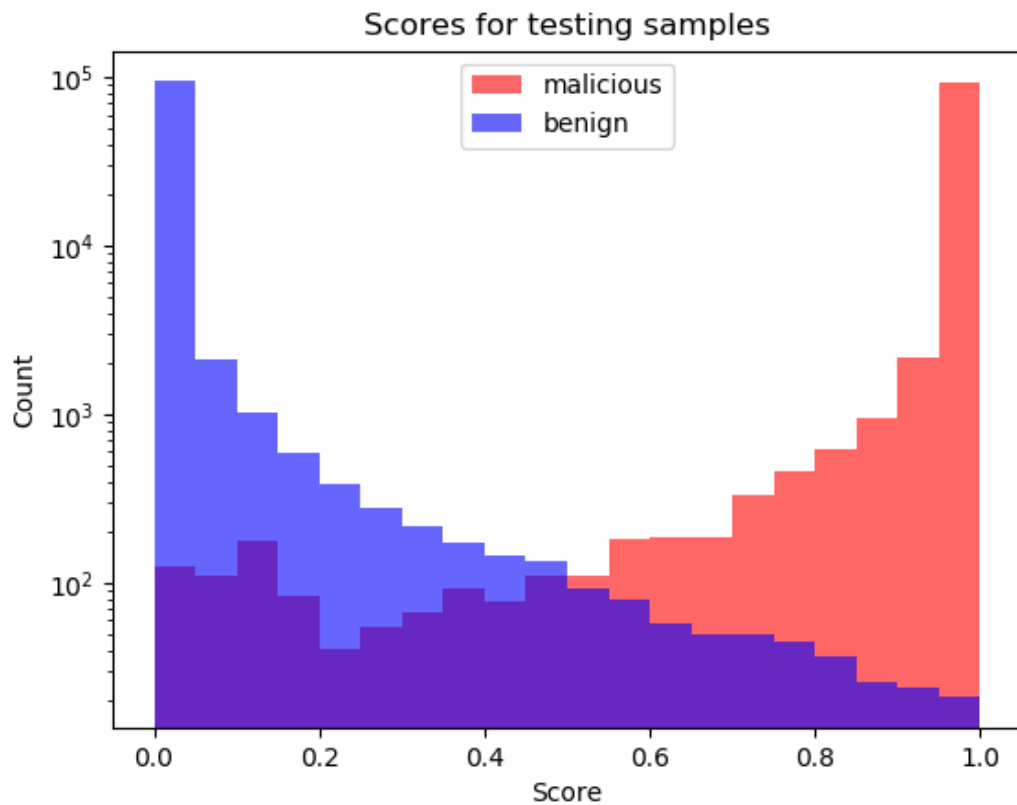
Phương pháp phát hiện phần mềm độc hại dựa trên GBDT được đề xuất được triển khai với LightGBM framework [25], và các vectơ đặc trưng đầu vào có kích thước 1711. Tất cả các thử nghiệm của chúng tôi đều chạy trên một máy tính ảo hóa có 24 vCPUs và bộ nhớ 32 GB. Sử dụng lập trình song song, mất khoảng 10 phút để vector hóa các tính năng thô và khoảng 5 phút để đào tạo mô hình. Đường cong ROC của mô hình cuối cùng được thể hiện trong hình 5.2 và phân phối điểm số cho các mẫu thử được thể hiện trong hình 5.3.

Hình 5.2 The ROC curve of proposed model

Diện tích dưới đường cong ROC đạt mức 0.999678. Với threshold 0.828987, điểm kết quả của mô hình khi ít hơn 0.1% tỉ lệ báo động sai có tỉ lệ phát hiện 97.5720%. Và với mức tỉ lệ báo động sai 1%, mô hình đạt tỉ lệ phát hiện 99.3940% với threshold là 0.307897.

Mô hình cơ sở của EMBER chỉ có diện tích dưới đường cong ROC là 0.99911, kết quả với mức 0.1% FPR là 92.99% TPR, và mức 1% FPR, là 98.2% TPR. Mô hình của chúng tôi có hiệu suất tốt hơn do điều chỉnh siêu tham số và cũng mất ít thời gian hơn cho việc đào tạo do giảm số lượng các đặc trưng. Rõ ràng, mô hình có hiệu suất tốt hơn so với mô hình MalConv được đào tạo trên các tập nhị phân thô [3], nó có ROC AUC là 0.99821, tương ứng với 92.2% TPR ở mức báo động sai dưới 0.1%, và 97.3% TPR ở mức dưới 1% FPR. Bảng 5.1 và bảng 5.2 hiển thị thời gian đào tạo và kết quả

Hình 5.3 The distribution of scores for testing samples

đánh giá của mô hình đề xuất của chúng tôi so với mô hình MalConv và mô hình cơ sở của EMBER.

Bảng 5.1 Thời gian đào tạo của mô hình được đề xuất của chúng tôi so với mô hình MalConv và mô hình cơ sở của EMBER

Model	Input	Specifications	Training time
MalConv	Raw binaries	2 NVIDIA TITAN X (Pascal) GPUs	10 days (25 hours/epoch)
EMBER	2351-value vectors	8 vCPUs (2015 MacBook Pro i7)	20 hours
Our model	1711 -value vectors	24 vCPUs (Google Compute Engine)	5 minutes

Bảng 5.2 Kết quả đánh giá của mô hình được đề xuất của chúng tôi so với mô hình MalConv và mô hình cơ sở của EMBER

Model	False Alarm Rate (FPR)	Detection Rate (TPR)	Area Under the ROC curve (AUC)
MalConv	0.1 %	92.200 %	0.998210
	1.0 %	97.300 %	
EMBER	0.1 %	92.990 %	0.999110
	1.0 %	98.200 %	
Our model	0.1 %	97.572 %	0.999678
	1.0 %	99.394 %	

5.4 Hướng dẫn cài đặt môi trường

Chúng tôi chủ yếu sử dụng các công cụ đa nền tảng trong nghiên cứu và phát triển để dễ dàng chuyển đổi giữa các hệ điều hành. Chúng tôi sử dụng máy ảo Windows 10 Pro để phân tích phần mềm độc hại tĩnh, một máy ảo Ubuntu 16.04 LTS cho các mô hình đào tạo và thử nghiệm máy và sử dụng PyCharm Professional làm môi trường phát triển tích hợp (IDE).

5.4.1 Windows environment for static analysis

Chúng tôi sử dụng máy ảo để xây dựng nền tảng kiến thức về phần mềm độc hại:

- OS: Microsoft Windows 10 Pro
- Version: 10.0.17134
- Architecture: 64-bit

Với các công cụ sau, chúng tôi có thể dễ dàng thu thập thông tin cơ bản về phần mềm độc hại:

- **CFF Explorer**: PE header parser.
- **PE Explorer** (Heaventools Software): PE inspection tool.
- **BinText** (McAfee): trích xuất chuỗi từ tệp nhị phân.
- **HxD Hex Editor**: hỗ trợ xem tệp ở định dạng nhị phân.

5.4.2 Ubuntu environment for machine learning tasks

Google Cloud Platform

Chúng tôi sử dụng một máy ảo để nghiên cứu, có thể được triển khai từ *Cloud Launcher - Canonical - Ubuntu Xenial*. Ví dụ trên đám mây có 24 CPU ảo, 32 GB cho bộ nhớ và được đặt tại *asia-southeast1-b zone*, cụ thể là Jurong West, Singapore.

Sau khi triển khai, chúng tôi thêm hai quy tắc tường lửa tùy chọn (*VPC network - Firewall rules - Create a firewall rule*), cho phép tất cả các kết nối vào và ra cho máy ảo, để sử dụng Python Interactive Console features trong PyCharm IDE.

Anaconda

Chúng tôi chọn Anaconda, một bản phân phối mã nguồn mở và miễn phí của Python, để quản lý gói và triển khai. Nội dung của tệp `environment.yml` được sử dụng để triển khai được hiển thị bên dưới.

```
name: lab
channels:
  - conda-forge
dependencies:
  - python==3.6
  - matplotlib
  - numpy
  - scikit-learn
```

- `pip :`
- `lief`
- `git+https://github.com/onnx/onnxmltools`
- `lightgbm`

Môi trường được tạo ra với **Python 3.6** và các gói hỗ trợ cho việc học máy:

- **NumPy**: gói cơ bản cho các tính toán khoa học với Python.
- **Matplotlib**: a Python 2D plotting library.
- **Scikit-learn**: a machine learning library.
- **Lief**: library to instrument executable formats.
- **LightGBM**: a gradient boosting framework based on decision tree algorithms.
- **ONNXMLTools**: a tool to convert models to ONNX format.

5.4.3 PyCharm Professional IDE

JetBrains cung cấp *giấy phép cá nhân miễn phí cho sinh viên sử dụng PyCharm Professional IDE*. Đây là IDE Python mạnh mẽ, mang lại cho chúng ta khả năng phát triển từ xa và hỗ trợ nhiều công cụ khoa học (ví dụ, Anaconda, Matplotlib và NumPy).

Làm theo hướng dẫn *Configuring Remote Interpreters via SSH* xuất bản bởi JetBrains, chúng ta có thể chạy, gỡ lỗi từ xa từ máy ảo trên đám mây, mang lại hiệu suất tuyệt vời và dễ dàng mở rộng.

Chương 6

Tổng Kết

Tóm tắt chương

Chương 6 trình bày các kết quả của khóa luận, bao gồm những gì chúng tôi đã học và đạt được thông qua các thực nghiệm. Chương này kết thúc với đề xuất của chúng tôi cho công việc nghiên cứu trong tương lai.

6.1 Kết quả đạt được

Trong quá trình thực hiện luận án này, chúng tôi đã dành rất nhiều thời gian nghiên cứu về Phát hiện mã độc và Học máy, bao gồm các mạng Neural Networks và Gradient Boosting. Chúng tôi đã học được và phân biệt cách phát hiện phần mềm độc hại tĩnh và động. Chúng tôi cũng đã phân tích chi tiết kỹ thuật và ý nghĩa của các tính năng được sử dụng trong các phương pháp phát hiện phần mềm độc hại. Việc hiểu chúng là quan trọng cho cả việc hiểu các phương pháp state-of-the-art lẫn việc xây dựng và tối ưu hóa các tham số.

Chúng tôi trình bày và tối ưu hóa một phương pháp phát hiện phần mềm độc hại tĩnh sử dụng các tính năng được tạo thủ công bắt nguồn từ việc phân tích cú pháp các tệp PE và thuật toán Gradient Boosting Decision Trees (GBDT), một thuật toán học

máy mạnh mẽ được sử dụng phổ biến trong thời gian gần đây. Chúng tôi cố gắng để giảm thời gian đào tạo bằng cách giảm kích thước tính năng một cách thích hợp. Thay vì sử dụng các tệp nhị phân thô, phương pháp được đề xuất của chúng tôi sử dụng các thống kê đơn giản để giảm mối quan tâm về quyền riêng tư của các tệp lành tính khác nhau và giúp dễ dàng yêu cầu tập dữ liệu cân bằng.

Kết quả thực nghiệm cho thấy phương pháp đề xuất của chúng tôi có thể đạt tới 99,394% tỷ lệ phát hiện ở tỷ lệ báo động giả 1% và với tỷ lệ báo động sai dưới 0,1%, mô hình đạt tỷ lệ phát hiện 97,572%, dựa trên hơn 600.000 mẫu đào tạo và 200.000 mẫu thử từ bộ dữ liệu EMBER [3].

6.2 Hướng phát triển

Nghiên cứu được tiến hành trong dự án này là một minh chứng khái niệm (proof-of-concept), chúng tôi có thể xác định một số hướng phát triển trong tương lai:

1. **Giảm không gian đặc trưng.** Có thể giảm kích thước của vectơ đặc trưng. Các vectơ đầu vào có kích thước nhỏ hơn có thể làm tăng độ chính xác cho mô hình và mất ít thời gian đào tạo hơn.
2. **Sử dụng những bộ dữ liệu khác.** Mặc dù tập dữ liệu EMBER rộng, bao gồm hầu hết các loại phần mềm độc hại, nhưng nó không bao gồm tất cả các loại có thể. Thu thập tập dữ liệu là một tác vụ đòi hỏi nhiều thời gian và công sức, đặc biệt là trong lĩnh vực phát hiện phần mềm độc hại. Với việc sử dụng các tính năng không có định dạng, chúng tôi có thể nhận được nhiều mẫu hơn từ các tổ chức bảo mật trong tương lai.
3. **Triển khai phương pháp tiếp cận trong máy tính cục bộ.** Chúng tôi đã cố gắng triển khai mô hình với định dạng ONNX và nền tảng Windows ML nhưng không thành công vì phiên bản thử nghiệm của Windows ML thay đổi nhanh chóng và có nhiều giới hạn. Chúng tôi dự định xây dựng một ứng dụng trình

diễn để cho thấy rằng các bộ công cụ phát hiện phần mềm độc hại dựa trên học máy có thể chạy tốt trong máy tính cá nhân.

Tài liệu tham khảo

- [1] Abou-Assaleh, T., Cercone, N., Keselj, V., and Sweidan, R. (2004). N-gram-based detection of new malicious code. In *Computer Software and Applications Conference, 2004. COMPSAC 2004. Proceedings of the 28th Annual International*, volume 2, pages 41–42. IEEE.
- [2] Almási, A.-D., Woźniak, S., Cristea, V., Leblebici, Y., and Engbersen, T. (2016). Review of advances in neural networks: Neural design technology stack. *Neuro-computing*, 174:31–41.
- [3] Anderson, H. S. and Roth, P. (2018). Ember: An open dataset for training static pe malware machine learning models. *arXiv preprint arXiv:1804.04637*.
- [4] Athiwaratkun, B. and Stokes, J. W. (2017). Malware classification with lstm and gru language models and a character-level cnn. In *2017 IEEE International Conference on Acoustics, Speech and Signal Processing (ICASSP)*, pages 2482–2486.
- [5] Banko, M. and Brill, E. (2001). Scaling to very very large corpora for natural language disambiguation. In *Proceedings of the 39th annual meeting on association for computational linguistics*, pages 26–33. Association for Computational Linguistics.
- [6] Bayer, U., Comparetti, P. M., Hlauschek, C., Kruegel, C., and Kirda, E. (2009). Scalable, behavior-based malware clustering. In *NDSS*, volume 9, pages 8–11. Citeseer.
- [7] Benchea, R. and Gavriluț, D. T. (2014). Combining restricted boltzmann machine and one side perceptron for malware detection. In *International Conference on Conceptual Structures*, pages 93–103. Springer.
- [8] Biau, G. (2012). Analysis of a random forests model. *Journal of Machine Learning Research*, 13(Apr):1063–1095.
- [9] Breiman, L. (2001). Random forests. *Machine learning*, 45(1):5–32.
- [10] Chawla, N. V. (2009). Data mining for imbalanced datasets: An overview. In *Data mining and knowledge discovery handbook*, pages 875–886. Springer.
- [11] Chen, Q. and Bridges, R. A. (2017). Automated behavioral analysis of malware A case study of wannacry ransomware. *CoRR*.

- [12] Chinchor, N. (1992). Muc-4 evaluation metrics, in proceedings of the fourth message understanding conference (muc-4). *Morgan Kaufman Publishers*, page 22.
- [13] Cohen, F. (1987). Computer viruses: theory and experiments. *Computers & security*, 6(1):22–35.
- [14] Cohen, W. W. (1995). Fast effective rule induction. In *Machine Learning Proceedings 1995*, pages 115–123. Elsevier.
- [15] Crowe, J. (2017). Security false positives cost companies \$1.37 million a year on average.
- [16] Dahl, G. E., Stokes, J. W., Deng, L., and Yu, D. (2013). Large-scale malware classification using random projections and neural networks. In *2013 IEEE International Conference on Acoustics, Speech and Signal Processing*, pages 3422–3426.
- [17] DuPaul, N. (2012). Common malware types: Cybersecurity 101.
- [18] Egele, M., Scholte, T., Kirda, E., and Kruegel, C. (2012). A survey on automated dynamic malware-analysis techniques and tools. *ACM computing surveys (CSUR)*, 44(2):6.
- [19] Fradkin, D. and Madigan, D. (2003). Experiments with random projections for machine learning. In *Proceedings of the ninth ACM SIGKDD international conference on Knowledge discovery and data mining*, pages 517–522. ACM.
- [20] Friedman, J. H. (2001). Greedy function approximation: a gradient boosting machine. *Annals of statistics*, pages 1189–1232.
- [21] Goodfellow, I., Bengio, Y., Courville, A., and Bengio, Y. (2016). *Deep learning*, volume 1. MIT press Cambridge.
- [22] Jang, J., Brumley, D., and Venkataraman, S. (2011). Bitshred: feature hashing malware for scalable triage and semantic analysis. In *Proceedings of the 18th ACM conference on Computer and communications security*, pages 309–320. ACM.
- [23] Jin, R. and Agrawal, G. (2003). Communication and memory efficient parallel decision tree construction. In *Proceedings of the 2003 SIAM International Conference on Data Mining*, pages 119–129. SIAM.
- [24] Jing, R. and Zhang, Y. (2010). A view of support vector machines algorithm on classification problems. In *Multimedia Communications (Mediacom), 2010 International Conference on*, pages 13–16. IEEE.
- [25] Ke, G., Meng, Q., Finley, T., Wang, T., Chen, W., Ma, W., Ye, Q., and Liu, T.-Y. (2017). Lightgbm: A highly efficient gradient boosting decision tree. In *Advances in Neural Information Processing Systems*, pages 3149–3157.
- [26] Kearn, M. (2016). Machine learning is for muggles too!

- [27] Kephart, J. O., Sorkin, G. B., Arnold, W. C., Chess, D. M., Tesauro, G. J., White, S. R., and Watson, T. (1995). Biologically inspired defenses against computer viruses. In *IJCAI (1)*, pages 985–996.
- [28] Kolter, J. Z. and Maloof, M. A. (2006). Learning to detect and classify malicious executables in the wild. *Journal of Machine Learning Research*, 7(Dec):2721–2744.
- [29] Kovacs, E. (2015). False positive alerts cost organizations \$1.3 million per year: Report.
- [30] Laaksonen, J. and Oja, E. (1996). Classification with learning k-nearest neighbors. In *Neural Networks, 1996., IEEE International Conference on*, volume 3, pages 1480–1483. IEEE.
- [31] Li, F.-F., Karpathy, A., and Johnson, J. (2015). Cs231n: Convolutional neural networks for visual recognition. *University Lecture*.
- [32] Li, P., Wu, Q., and Burges, C. J. (2008). Mcrank: Learning to rank using multiple classification and gradient boosting. In *Advances in neural information processing systems*, pages 897–904.
- [33] Louppe, G. (2014). Understanding random forests: From theory to practice. *arXiv preprint arXiv:1407.7502*.
- [34] Mehta, M., Agrawal, R., and Rissanen, J. (1996). Sliq: A fast scalable classifier for data mining. In *International Conference on Extending Database Technology*, pages 18–32. Springer.
- [35] Minsky, M. and Papert, S. (1969). Perceptron (expanded edition).
- [36] Mitchell, T. M. et al. (1997). Machine learning. 1997. *Burr Ridge, IL: McGraw Hill*, 45(37):870–877.
- [37] Moir, R. (2003). Defining malware: Faq. *Microsoft Windows Server*.
- [38] Moser, A., Kruegel, C., and Kirda, E. (2007). Limits of static analysis for malware detection. In *Computer security applications conference, 2007. ACSAC 2007. Twenty-third annual*, pages 421–430. IEEE.
- [39] Nguyen, V. T., Nguyen, T. T., Mai, K. T., and Le, T. D. (2014). A combination of negative selection algorithm and artificial immune network for virus detection. In *Future data and security engineering*, pages 97–106. Springer.
- [40] Quarkslab, R. T. (2017). Library to instrument executable formats.
- [41] Raff, E., Barker, J., Sylvester, J., Brandon, R., Catanzaro, B., and Nicholas, C. (2017). Malware detection by eating a whole exe. *arXiv preprint arXiv:1710.09435*.

- [42] Ranka, S. and Singh, V. (1998). Clouds: A decision tree classifier for large datasets. In *Proceedings of the 4th Knowledge Discovery and Data Mining Conference*.
- [43] Ronen, R., Radu, M., Feuerstein, C., Yom-Tov, E., and Ahmadi, M. (2018). Microsoft malware classification challenge. *arXiv preprint arXiv:1802.10135*.
- [44] Rosenblatt, F. (1958). The perceptron: a probabilistic model for information storage and organization in the brain. *Psychological review*, 65(6):386.
- [45] Saxe, J. and Berlin, K. (2015). Deep neural network based malware detection using two dimensional binary program features. In *2015 10th International Conference on Malicious and Unwanted Software (MALWARE)*, pages 11–20.
- [46] Schneier, B. (2005). Sony’s drm rootkit: The real story.
- [47] Schultz, M. G., Eskin, E., Zadok, E., and Stolfo, S. J. (2001). Data mining methods for detection of new malicious executables. In *Proceedings of the 2001 IEEE Symposium on Security and Privacy*, pages 38–.
- [48] Shafer, J., Agrawal, R., and Mehta, M. (1996). Sprint: A scalable parallel classifier for data mining. In *Proc. 1996 Int. Conf. Very Large Data Bases*, pages 544–555. Citeseer.
- [49] Shafiq, M. Z., Tabish, S. M., Mirza, F., and Farooq, M. (2009a). A framework for efficient mining of structural information to detect zero-day malicious portable executables. Technical report, Technical Report, TR-nexGINRC-2009-21.
- [50] Shafiq, M. Z., Tabish, S. M., Mirza, F., and Farooq, M. (2009b). Pe-miner: Mining structural information to detect malicious executables in realtime. In *International Workshop on Recent Advances in Intrusion Detection*, pages 121–141.
- [51] Shahi, G., Pang, E., and Fong, P. (2009). *Technology in a Changing World*. lulu.com.
- [52] Van Nhung, N., Nhi, V. T. Y., Cam, N. T., Phu, M. X., and Tan, C. D. (2014). Semantic set analysis for malware detection. In *IFIP International Conference on Computer Information Systems and Industrial Management*, pages 688–700. Springer.
- [53] Vidas, T. and Christin, N. (2014). Evading android runtime analysis via sandbox detection. In *Proceedings of the 9th ACM symposium on Information, computer and communications security*, pages 447–458. ACM.
- [54] Vu, T. N., Nguyen, T. T., Trung, H. P., Do Duy, T., Van, K. H., and Le, T. D. (2017). Metamorphic malware detection by pe analysis with the longest common sequence. In *International Conference on Future Data and Security Engineering*, pages 262–272. Springer.
- [55] Weber, M., Schmid, M., Schatz, M., and Geyer, D. (2002). A toolkit for detecting and analyzing malicious software. In *Computer Security Applications Conference, 2002. Proceedings. 18th Annual*, pages 423–431. IEEE.

-
- [56] Weinberger, K., Dasgupta, A., Langford, J., Smola, A., and Attenberg, J. (2009). Feature hashing for large scale multitask learning. In *Proceedings of the 26th Annual International Conference on Machine Learning*, pages 1113–1120. ACM.
 - [57] Wikipedia (2018a). Artificial neural networks.
 - [58] Wikipedia (2018b). Confusion matrix.
 - [59] Wikipedia (2018c). Decision tree learning.
 - [60] Wikipedia (2018d). Portable executable.